

EL NOU P NETELL

ALPICAT
Núm. 2 - Juny 2017
Tercera etapa

— LA REVISTA D'ALPICAT —

Construint el futur

El nou Institut d'Alpicat estarà operatiu el curs vinent

Ajuntament i piscines, dos nous projectes

Telèfons d'interès

Ajuntament d'Alpicat	ajuntament@alpicat.cat	973 736 006 fax 973 736 049
Agents municipals		620 830 859
Alpicat Ràdio	info@alpicatradio.com	973 736 864
Biblioteca Sant Bartomeu	biblioteca@alpicat.cat	973 737 728
Bombers / Urgències		112
CASSA Companyia d'Aigües d'Alpicat		900 878 583
Col·legi Dr. Serés		973 736 464
Consultori mèdic		973 736 104
Consultori mèdic (quan el centre d'Alpicat estigui tancat)		061
Correus Alpicat		973 736 784
Emergències. Centre coordinador		112
Emergències mèdiques		061
Farmàcia Pratdepàdua		973 737 479
Farmàcies de guàrdia		973 249 898
Funerària d'Alpicat		617 287 376
Generalitat de Catalunya - Atenció Ciutadana		012
Gestoria Esportiva (pavelló Antoni Roure Vila)	apardell@alpicat.cat	973 736 821
Institut d'Alpicat	insalpicat@xtec.cat	667 114 758
Jutjat de Pau d'Alpicat		973 738 020
La Unió		973 737 998
Llar d'infants municipal L'Estel		973 737 554
Llar d'infants municipal La Lluna		973 736 850
Mossos d'Esquadra		112
Parròquia de Sant Bartomeu		667 334 197
Pavelló Municipal d'Esports Antoni Roure Vila		973 737 811
Piscines Municipals d'Alpicat		973 737 010

Altres serveis

eBando

L'aplicació eBando permet rebre els pregons de l'Ajuntament en temps real al mòbil, així com guardar missatges i rellegir-los. Us podeu descarregar l'aplicació de manera gratuïta a través de les plataformes per a Android i iOS.

Línia Verde

Servei de comunicació d'incidències a la via pública i als espais públics a través d'una aplicació gratuïta per a mòbils. Si no et vols descarregar l'app al mòbil, també pots notificar les incidències al web www.liniaverdaalpicat.cat.

Guia d'activitats

Cada mes, tret dels mesos d'estiu, l'Ajuntament d'Alpicat edita aquest butlletí on podeu conèixer de primera mà totes les activitats que teniu pel davant. Les activitats d'aquesta guia també es poden veure a través del mòbil.

Butlletí setmanal

Tots aquells que estigueu interessats en rebre les notícies i informacions de l'Ajuntament d'Alpicat us podeu donar d'alta al Butlletí de l'Ajuntament, que periòdicament recull i us acosta tota l'actualitat del poble.

Ho podem fer al web: <http://www.alpicat.cat/>.

Butlletí local de subvencions

El Butlletí local de subvencions és un sistema d'informació de recursos de finançament que l'Ajuntament d'Alpicat posa a l'abast de tots els ciutadans, empreses i entitats del municipi. És un servei gratuït i immediat.

Més informació a: <http://www.butlletilocaldesubvencions.com>.

Portal de premsa de la Biblioteca

Mitjançant el portal de premsa de la Biblioteca d'Alpicat, podeu consultar tot tipus de notícies de diaris, cartells i díptics sobre Alpicat, que s'actualitzen diàriament. Ho podeu consultar a <http://bd.alpicat.cat> i www.alpicat.cat/biblioteca.

Alpicat Ràdio

L'emissora municipal de ràdio emet al 107.9 de la FM. Allí hi trobareu una programació àmplia i variada, plena de continguts propis i de col·laboracions.

Seu electrònica

És l'adreça electrònica que l'Ajuntament posa a disposició de la ciutadania perquè es pugui accedir a la informació de l'acció municipal i als serveis i tràmits a través d'Internet: <http://alpicat.eadministracio.cat>.

Web alpicat.cat

Pàgina oficial de l'Ajuntament amb informació del municipi, de l'Ajuntament, agenda d'activitats, notícies...

Reserva de pistes on-line

Podeu reservar on-line les pistes del complex: <http://pistesalpicat.reservaplay.cat/>.

Nou servei de WhatsApp de la Biblioteca

Mitjançant el número **606 12 78 33**, podeu accedir a aquest nou canal.

Ajuntament d'Alpicat

Les regidories de l'Ajuntament en aquest mandat corporatiu es distribueixen de la següent manera:

Urbanisme i Territori. Inclou Urbanisme i obres: Antonio Tornos Pros (1r. tinent d'alcalde).

Economia i dona. Inclou Hisenda, tresoreria i patrimoni: Promoció econòmica; Fira d'Alpicat; Agricultura; Dona: Mercè Gispert Bosch (2a. tinenta d'alcalde).

Gestió local. Inclou Esports; Associacions: Albert Costa Moix.

Educació i Cultura. Inclou Educació; Cultura; Joventut; Festes: Teresa Bosch Morell.

Medi Ambient i Seguretat. Pere Expósito Gilart (4t. tinent d'alcalde).

Polítics socials. Inclou Sanitat, Ràdio municipal, Edifici del Casal i Benestar social: Juan Alfonso Limón Márquez (3r. tinent d'alcalde).

L'Alcaldia assumeix les àrees no específicament esmentades més amunt.

Composició de l'Ajuntament:

- **JOAN GILART ESCUER**
Convergència i Unió (PDeCAT)
- **ANTONIO TORNOS PROS**
Convergència i Unió (PDeCAT)
- **MERCÈ GISPERT BOSCH**
Convergència i Unió (PDeCAT)
- **ALBERT COSTA MOIX**
Convergència i Unió (PDeCAT)
- **TERESA BOSCH MORELL**
Convergència i Unió (PDeCAT)
- **JOSEP CABRÉ CLARIANA**
Candidatura d'Unitat Popular (CUP)
- **XAVIER CUBERES PERETÓ**
Candidatura d'Unitat Popular (CUP)
- **NEUS RAMONET I SUCARRAT**
Esquerra Republicana - Acord Municipal (ERC-AM)
- **JOAN MARC ÀLVAREZ I SOLÀ**
Esquerra Republicana - Acord Municipal (ERC-AM)
- **PERE EXPÓSITO GILART**
Grup Independent d'Alpicat (GIALP-E)
- **JUAN ALFONSO LIMÓN MÁRQUEZ**
Grup Independent d'Alpicat (GIALP-E)
- **ANNA GRIÑÓ ORTIZ**
Candidatura de Progrés (CP)
- **CRISTINA LATORRE LÓPEZ**
Ciutadans (C's)

Edita

Col·labora

Diputació de Lleida

municipis, territori i lu

Centre d'Estudis de la Diputació de Lleida

El Nou Pinetell no es fa responsable ni s'identifica amb cap dels articles publicats. Els articles donen només l'opinió dels seus autors.

Deposít Legal: DL L 227-1996

L'Alpicat de demà

Durant l'any 2017, han acabat de prendre forma tres projectes en els quals ja feia temps que es treballava, tres fites que no són, doncs, fruit de la casualitat, sinó conseqüència d'un esforç continuat: la posada en marxa de l'institut, la construcció de la nova seu de l'Ajuntament i la remodelació de les piscines. Tres elements, en conseqüència, que han de començar a dibuixar el futur del poble.

El dibuix de l'Alpicat del demà comença per l'institut. El nou centre educatiu ja estarà operatiu a començaments del curs vinent, amb la qual cosa es donarà resposta a una reivindicació històrica del municipi, que serà l'únic que el nodrirà d'alumnes. L'inici de l'activitat es farà amb dos grups de

Aquest any han cristal·litzat tres projectes cabdals per al futur d'Alpicat

Primer d'ESO i una seixantena d'alumnes que esdevindran la primera promoció que ja no s'haurà de desplaçar a la ciutat de Lleida per seguir amb els seus estudis.

Els altres dos projectes van rebre llum verda al ple del març. En el cas de la nova seu de l'Ajuntament, es farà remodelant Cal Negre, un edifici que està declarat com a Bé Cultural d'Interès Local, amb la qual cosa s'aconseguirà un doble objectiu: dotar el consistori

d'unes instal·lacions que s'havien quedat petites i obsoletes i atorgar un nou ús a un indret emblemàtic com és Cal Negre.

Pel que fa a les piscines municipals, amb la reforma dobraran la seva superfície actual i contemplaran tot un seguit de millores que les convertiran en un equipament al servei dels alpicatins i alpicatines.

Es preveu que aquestes dos intervencions estiguin enllestides l'any vinent, amb la qual cosa a les acaballes del 2018 Alpicat gaudirà del nou institut, d'unes piscines remodelades i d'una seu consistorial a l'alçada d'allò que el poble es mereix, i tot plegat sense que hi hagi hagut una repercussió en les càrregues impositives dels veïns i veïnes.

L'Institut serà una re

Alpicat disposarà a partir del mes de setembre d'enguany d'un institut d'ensenyament secundari. Aquest centre serà, així doncs, una realitat ja al curs vinent, donant d'aquesta manera resposta a una reivindicació llargament sostinguda pels veïns i veïnes del municipi, que a partir d'ara veuran com els seus fills no han de marxar fora per seguir amb els seus estudis.

L'anunci de la construcció es va fer el passat mes de novembre en presència dels equips directius de l'Escola Doctor Serés i de l'AMPA d'aquest centre. Ho va anunciar el delegat territorial d'Ensenyament, Miquel Àngel Cullerés.

El centre es posarà en marxa amb 60 alumnes i dos grups de Primer d'ESO

El nou centre es posarà en marxa amb dos grups de Primer d'ESO i una seixantena d'alumnes, tots ells d'Alpicat, que serà l'única població assignada al nou institut i que esdevindran la primera promoció que podrà completar íntegrament aquests estudis a Alpicat.

Els alumnes d'Alpicat que actualment estan cursant els seus

estudis al Manuel de Montsuar els podran acabar en aquest centre de Lleida. El nou institut comptarà amb sis professors. La directora del centre serà Àngels Claramunt, i la cap d'estudis, Anna Fondevila.

L'institut es construirà en uns terrenys de 2.500 metres quadrats contigus al Doctor Serés, completant així una illa educativa dins Alpicat on també hi ha una de les llars d'infants i l'escola.

La construcció es farà amb mòduls. El centre començarà amb quatre aules i tots els equipaments específics i complementaris (tallers, aula de música, biblioteca, l'aula de plàstica,...).

realitat el curs vinent

L'alcalde d'Alpicat, Joan Gilart, ha mostrat en repetides ocasions la seva satisfacció pel que considera que és una gran notícia per Alpicat, a la vegada que va expressar el

seu agraïment a Ensenyament pel fet que hagués satisfet el que va qualificar com "una demanda històrica i necessària del poble", tot recordant que Alpicat "aporta molts alumnes

al Manuel de Montsuar, gairebé uns 250, que s'havien de desplaçar diàriament".

L'alcalde, juntament amb Miquel Àngel Cullerés, va participar també en la presentació del projecte educatiu del centre, que es va fer davant els pares i mares i dels dirigents de l'AMPA del Doctor Serés.

Cullerés va indicar que el projecte educatiu està concebut pensant en les característiques pròpies d'Alpicat, tenint en compte que es tracta d'un institut on l'alumnat vindrà d'una escola determinada, i que serà un institut del segle XXI, que com a tal ja incorporarà les innovacions pedagògiques més contrastades.

Cal Negre esdevindrà la seu del nou Ajuntament

L'Ajuntament d'Alpicat canviarà de casa l'any vinent. Deixarà el seu emplaçament actual per anar-se'n a viure a un edifici, Cal Negre, que fins ara evocava el passat, però que a partir d'aquest canvi representarà també el futur.

Aquest canvi de seu permetrà donar resposta a dos necessitats: d'una banda, deixar enrere l'actual ubicació, que s'havia quedat petita, desfada i amb barreres arquitectòniques, i que ara es destinarà a altres usos per a serveis; de l'altra, el fet que la nova seu s'ubiqui a Cal Negre servirà per rehabilitar un edifici, situat entre la plaça de l'Església i el carrer Major, que és d'un notable valor cultural i que l'any 2010 va ser declarat Bé d'Interès Local.

Segons el projecte, redactat pels serveis tècnics de la Diputació de Lleida, les noves dependències municipals constaran de cinc plantes (soterrani, planta baixa i tres plan-

tes d'alçada), una superfície conjunta de més de 1.000 metres quadrats (221 per planta) i una adequació a la normativa vigent d'un conjunt que, a més, ja té fets els fonaments i l'estructura, amb la qual cosa es produeix un estalvi en diners i en temps, de manera que es preveu que la rehabilitació estigui enllestida a finals del 2018 i que l'equipament es trobi plenament operatiu coincidint amb l'inici del 2019.

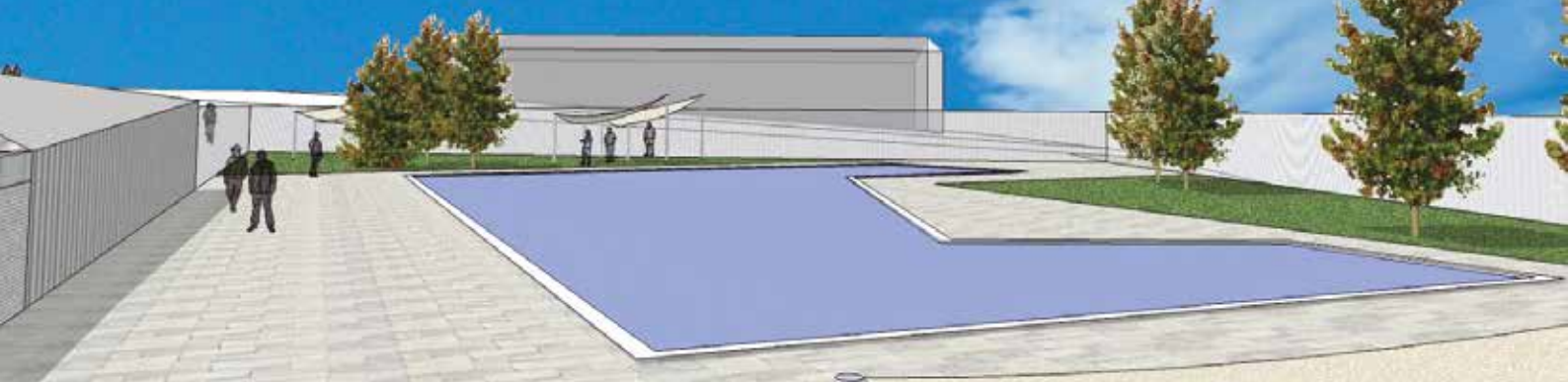
Cal Negre és una casa pairal de la primera meitat del segle XVIII (1741) propietat de l'Ajuntament. La seva situació privilegiada, al casc antic, a la vora de l'altre edifici no-

El canvi permetrà modernitzar les dependències tot rehabilitant un edifici històric

ble, l'església, fent cantonada amb el carrer Major i la plaça, fa que l'edifici participi del conjunt històric-arquitectònic més important de la població. És un edifici amb quatre nivells, una planta soterrada amb un important celler i un cup exterior, una planta baixa, on hi havia les quadres, i dos pisos superiors. Les dos façanes exteriors són de pedra picada, amb grans carreus regulars. Hi ha dos portalades d'entrada amb arcs de pedra, una de mig punt i l'altra de punt rebaixat. Tant els balcons com les finestres estan fets de dintells de pedra i bases treballades.

No hi ha cap altre edifici d'aquesta època a la població que s'hagi conservat amb tot el seu esplendor. Exemplifica un tipus de casa rural, d'un grup minoritari de pagesos benestants, construïda en un període de prosperitat com va ser el segle XVIII. És, per tant, un exemple únic en una situació única per a Alpicat.

Un projecte esperat

La campanya de bany d'aquest estiu serà la darrena que es farà en les actuals instal·lacions municipals. Un cop acabi aquesta campanya, les piscines d'Alpicat se sotmetran a una profunda reforma que anirà molt més enllà d'un simple *rentat de cara*: serà una remodelació que donarà com a resultat un complex capacitat per donar una resposta efectiva a les necessitats de la població i que, a més, s'adequarà a l'estètica i a les innovacions de l'actualitat. Tot un bany de realitat per a un instal·lació que no vol perdre el tren del futur.

La remodelació del recinte de les piscines va passar pel ple del passat mes de març, on es va aprovar inicialment l'ampliació. La previsió és iniciar les tasques a l'octubre, per tal que tot estigui a punt per a l'estiu del 2018.

Amb l'ampliació, el recinte doblarà la seva superfície actual, en passar dels 3.000 metres quadrats d'ara als 7.000 que tindrà el nou espai. El nou equipament comptarà amb tres piscines, amb un global de 1.004 metres quadrats de làmina d'aigua davant dels 434 actuals.

Les instal·lacions estaran ade-

quades a totes les normatives vigents i disposaran de zona de jocs, a més de comptar, en el cas de la piscina gran, amb

Les primeres signatures per a la cessió anticipada de terrenys per la construcció de les piscines es van fer al març.

una àrea de platja i tres espais diferents per a infants, joves i adults.

Seran, doncs, unes piscines que dotaran Alpicat amb un equipament que el poble requereix i que cada estiu registra una gran activitat, no sol per la campanya de bany, sinó per activitats com ara els cursos o les estades de lleure.

a vista d'ocell

El Nou Pinetell us convida a conèixer Alpicat des de l'aire. En cada número de la revista us oferirem una vista aèria del nostre poble i de les urbanitzacions des de diferent perspectives. Us invitem a volar amb nosaltres.

ALPICAT

De la ciutat cansada a la ciutat imaginada

Vam escriure que els elements forts d'Alpicat eren els que atzarosament s'havien produït: una especulació immobiliària de to irracional i circumstancial –esperonada per un alcalde espavilat– i una població heterogènia de classe mitjana que convivía en un nou context social.

Intentaré ara esbossar uns altres elements febles, per mirar d'esquivar-los. D'entrada, la feblesa més gran és que Alpicat viu a remolc de Lleida i en depèn, en tots els sentits. I d'ençà de la crisi del 2008, Lleida es troba immersa en una situació declinant: cap de les expectatives imaginades als anys vuitanta del segle passat s'han produït. Ni en la universitat –llevat potser de Medicina i Agrònoms–, ni en l'economia –llevat de brots escadussers– ni en la política, ni tampoc comercialment, ni en la agricultura, ni en el turisme –no pot veure's cap líder ni cap projecte que aixequi el cap fora de la mera localitat.

Ni tant sols la capitalitat administrativa és exercida amb intel·ligència ni capacitat de seducció. Ni té energia per ser capital ni tampoc sap atreure's les altres ciutats circumdants del seu hinterland. De facto, Lleida no té cap model. Lleida és un estat d'ànim. S'assembla, en pal·lidesa, més a Saragossa que no pas a Barcelona, o Reus, o Girona.

En dedueixo que Lleida està a la baixa, i a més no es veu cap

Alpicat necessita idees per deixar de viure a remolc de Lleida, una ciutat 'declinant'

element nou en l'horitzó. Seguir-la no té cap sentit. És mer emmirallament estúpid que afebleix.

Tampoc els anteriors estímuls –l'aeroport d'Alguaire– han servit de gaire, de manera que caldrà imaginar altres pedres angulars sobre les que sostenir els anys esdevenidors.

La dinàmica pròpia, que és complexa, però no impossible, passa per establir de manera racional i acordada uns valors i uns objectius a termini mitjà: deu anys o, a tot estirar, vint.

L'assumpte implica tota una comunitat.

És veritat que hi ha variables i elements externs –l'evolució del procés, o l'evolució de l'economia europea, o, si voleu, el clima– que no es poden dominar, però n'hi ha d'altres que són realitzables o, com a mínim, pensables.

Després de rumiar-hi una mica, aquesta dinàmica o estil propi –que es poden expressar i pensar perfectament a través de la revista *El Nou Pinetell*– han de contenir, al meu entendre, aquestes variables: ha de tenir present un autèntic brain storming que somogui la quietud d'una vila que en rigor ni és un poble ni és una ciutat.

En un altre ordre, cal atorgar valor a l'agricultura en un sentit ecològic –no de cara a la galeria, sinó en un sentit profund– i ha d'estar a l'aguait en un assumpte interessant: ha d'imaginar formes noves que incentivin turisme i cultura.

Cal passar del domini de l'atzar i de l'estat d'ànim deprimit a l'estat d'imaginar possibilitats. És el que intentaré escriure en el pròxim article.

ANDREU LONCÀ

La Unió, nou escenari d'un altre Jalogüing multitudinari en una festa de por

El Jalogüing Alpicat va viure una altra edició multitudinària, amb gairebé 2.000 persones passant per les instal·lacions de La Unió, nou escenari d'una festa que any rere any va creixent i que permet gaudir els assistents de tot un seguit d'actes que tenen el seu plat fort en el túnel del terror.

Si l'any passat van ser un miler les persones que van participar en la festa, en aquesta nova edició la xifra gairebé es va duplicar, amb llargues cues al carrer per poder accedir al

recinte de La Unió, on tot estava a punt perquè els visitants s'ho passessin de por.

Les activitats d'enguany incloïen el taller de maquillatge fantàstic per a totes les edats al vestíbul de La Unió, el túnel del terror infantil a la Sala Jove de La Unió i el túnel del terror Jalogüing.

Totes elles oferien una experiència de pànic i tenien caràcter solidari, ja que es duia a terme un recapte de joguines. La nit va acabar amb la festa de la Castanyada, organitza-

da per l'Associació de Veïns i Joves, amb una menció especial per a Pilar Beneded, ànima mater de l'organització.

També cal destacar que, mentre es desenvolupava el gruix de la festa de Jalogüing i la Castanyada, el jurat del Concurs de Façanes va passar a puntuar les cases participants en aquest certamen, que enguany arribava a la seva tercera edició i que, com és habitual, consistia en decorar les façanes amb motius de temàtica de terror i castanyera.

► Agustí Martí va guanyar el Concurs de Guarniment de Façanes Nit d'Ànimes

Agustí Martí es va endur el premi al guanyador del tercer Concurs de Guarniment de Façanes Nit d'Ànimes 2016, mentre que el segon lloc va correspondre a Olga Armengol i el tercer, a Víctor Font i Martí Font. El guanyador es va endur un premi de 120 euros en vals de compra.

► Veus en Vers va proposar celebrar Tots Sants recitant poemes per als difunts

Alpicat va celebrar Tots Sants d'una manera ben especial gràcies a una iniciativa de Veus en Vers, anomenada 'Recitem poemes... per als absents', que va oferir un recital de poemes per a tots els difunts, al cementiri municipal, i un recorregut amb peticions individualitzades.

El públic familiar fa costat a Playmobil Alpiclick, fira lúdica i de col·leccionisme

Playmobil Alpiclick, fira lúdica i de col·leccionisme, va aplegar uns 4.000 visitants a La Unió, seu de la primera edició del certamen, un èxit que fa que des de l'Ajuntament ja s'estigui pensant en futures entregues, en què es mirarà de potenciar la fira i seguir donant-li ple suport buscant un emplaçament més espaiós. L'Ajuntament va ser l'organitzador del certamen juntament amb Click Factory Fest. Amb

dues parts van fer una lectura molt positiva dels dos dies d'activitat que va proposar la fira, que va superar plenament les seves previsions més optimistes, amb cues per accedir al recinte i milers de visitants. En aquest sentit, Playmobil Alpiclick va assolir completament el seu objectiu bàsic, que no era altre que posar en contacte d'una manera més estreta pares i fills a través d'una activitat lúdica.

► La recollida de residus en illes de contenidors guanya la consulta

Els veïns i veïnes d'Alpicat van votar a favor del sistema de recollida d'escombraries en illes de contenidors, segons l'escrutini de la consulta convocada per l'Ajuntament entre tots els alpicatins i alpicatines. Tenien dret a vot un total de 4.953 persones, i hi van participar un 12,8%. L'opció guanyadora va obtenir 570 vots, per 63 el sistema de recollida porta a porta.

► L'empresa Brócoli es fa càrrec del servei de neteja viària

El passat 1 de novembre, va començar a prestar servei la nova empresa, Brócoli, que va aconseguir la concessió del servei de neteja viària d'Alpicat. L'anterior concessió havia caducat i l'Ajuntament la va treure a concurs. Amb aquesta concessió, s'aconsegueix un estalvi econòmic, amb un augment de freqüència de neteja a les urbanitzacions i al nucli antic.

► L'Ajuntament, premiat per Borràs per la implantació de l'administració digital

L'Ajuntament va ser distingit pel Consorci AOC pel seu grau de digitalització. L'alcalde Joan Gilart va rebre el premi a Barcelona de mans de la consellera Meritxell Borràs.

► Cinc joves del Programa de Garantia Juvenil, de pràctiques a l'Ajuntament

L'Ajuntament ha comptat amb cinc nous treballadors joves amb contractes en pràctiques durant un període de sis mesos gràcies al Programa de Garantia Juvenil a Catalunya.

El Parc de Nadal, Nadal a La Unió i la cavalcada van dur la felicitat als més petits

El Parc de Nadal, Nadal a La Unió i la cavalcada dels Reis Mags van ser els grans protagonistes de les dates nadalenes a Alpocat.

Pel que fa al Parc de Nadal, va obrir les seves portes durant la darrera setmana de l'any i va oferir activitats infantils, inflables, tallers, xanques, malabars i jocs tradicionals al seu escenari habitual, el Pavelló Municipal, tot plegat sota l'organit-

zació de l'Ajuntament, amb la col·laboració de l'Agrupació Escolta Taciplà. Per la seva part, Nadal a La Unió va oferir durant tres dies diferents tallers i espectacles.

Per últim, la Sala La Unió va ser el destí final de la comitiva de la tradicional Cavalcada dels Reis Mags d'Orient, que van repartir il·lusió i joia amb els regals que duien per a petits i grans.

► Lliurament de guardons del concurs BiblioNadal Fet a Mà, dedicat a la figura del tió de Nadal

La Biblioteca Sant Bartomeu va acollir l'acte de lliurament de premis d'una nova edició del concurs BiblioNadal Fet a Mà, organitzat per la mateixa biblioteca i que enguany estava dedicat a la figura del tió de Nadal.

► Concurs de Guarniment de Façanes de Nadal

La 5a edició del Concurs de Guarniment de Façanes de Nadal 2016 va escollir com a guanyador Agustí Martí, del carrer de Sant Sebastià. El segon premi va ser per a Tresa Subirà i el tercer per a Eva Moscatel, ambdues del carrer de Lleida.

► Pessebre monumental de les famílies Bagué-Masanés i Ribau-París

Com ja es tradició per Nadal, Alpocat va poder gaudir un any més del seu pessebre monumental gràcies a la iniciativa de les famílies Bagué-Masanés i Ribau-París.

► Una creació d'una escolar del Dr. Serés com a felicitació

L'Ajuntament d'Alpocat va escollir una creació de Jana Esteve Vidal, alumna de l'escola Doctor Serés, com a imatge per a la seva felicitació nadalenca d'enguany.

► Festa de la matança del porc al Parc del Graó

El Parc del Graó es va omplir un any més amb una de les festes més típiques i multitudinàries d'Alpicat, la matança del porc, organitzada per l'Associació Cultural de Dones i l'Ajuntament.

L'Ajuntament va col·laborar amb la campanya 'Posa't la Gorra!' que organitzen l'AFANOC i La casa dels Xuklis.

La Trobada de la Catxipanda

El Club Jove ofereix noves activitats

La Coral Sant Bartomeu va celebrar 25 anys

Cercavila, concert i berenar al Correllengua

Les pubilles, a la Festa Major de Sant Sebastià

Wimen va portar el musical 'Oh Happy Day'

► Dos caps de setmana plens de festa al Carnaval d'Alpicat

El Carnaval d'Alpicat va oferir dos caps de setmana plens de festa que van arrancar amb la Gran Rua. Aquesta va incloure la sisena edició del Concurs de Carrosses i Com-

parses, que va aplegar 350 persones repartides en quatre carrosses i sis comparses. La segona jornada del Carnaval va consistir en la celebració de la cercavila i un berenar. La

cercavila va dur per nom "Qui no vulgui pols que no vagi a l'era", i també va incloure, en acabar, l'actuació infantil "Quina ballaruca!", a càrrec de La Cremallera Teatre.

Aquest dia de Nadal, aquests padrins

Tots els contes que hem sentit explicar per les persones velles (s'entén per persones velles les que passen dels seixanta-cinc anys) quasi sempre acaben malament, és a dir, que no han tingut estimació o han estat maltractades. Així doncs, vaig a explicar-vos una història d'una parella de vells en què tot ha succeït al contrari, és a dir, amb un final feliç.

Eren uns padrins que, tal com us he dit, tenien seixanta-cinc anys, tota la vida havien fet de pagesos i amb els seus pocs ingressos havien aconseguit que el seu fill i la seva filla anessin a estudiar a la universitat. El noi es va fer arquitecte, i la noia, llevadora, i van poder obtenir una plaça de treball molt a prop del poble on vivien els seus pares. Així doncs, molt sovint anaven a visitar-se els uns als altres.

Els fills es van casar i van tenir dos nenes el fill i un nen i una nena la filla, i els padrins gaudien d'ells cada diumenge quan anaven a casa a dinar.

Alguns veïns del poble amb una mica d'enveja deien: "Prou poden d'anar a casa dels pares, com que sempre en trauen alguna cosa...". I ells, quan ho sentien, contestaven simplement aquestes paraules: "Si som nosaltres els que es-

tem agraïts de que vinguin tots a casa".

Aquell any, pel dia de Nadal, quan estaven tots reunits a l'hora de dinar, després de fer el brindis que mana la tradició, el padrí es va adreçar a tots amb aquestes paraules: "Tinc seixanta-cinc anys, i encara que avui no està de moda dir que en aquesta edat un ja és vell, jo crec que sí. Sabeu aquell refrany castellà que diu: Hombre viejo dos veces niño. Jo hi crec i us prego que si algun dia us faig alguna cosa de nen, només us demano que em perdoneu". Tots els fills contestaren aplaudint i amb aquestes paraules: "Pare, no volem que penseu d'aquesta manera, perquè vostè sempre ha estat el nostre suport i la nostra guia, i que per molts anys sigui així".

Aquell dia de Nadal, aquests padrins sempre el recordaran com un dia molt feliç.

Simplement us he explicat aquest conte perquè, com us he dit abans, ha canviat una mica la vida. No obstant això, també hem de suposar que aquests padrins no podran tenir tanta companyia dels seus fills i néts com voldrien, però tindran la conformació de reunir-se molts dies de l'any i principalment el dia de Nadal.

Rafel Gilart Capdevila

Obres de millora del ferm del camí d'Alpicat a Torrefarrera

L'Ajuntament va donar llum verda al projecte de millora del ferm del camí que uneix Alpicat i Torrefarrera, que va comptar amb un pressupost de 194.000 euros.

La intervenció es va efectuar sobre la part del camí que és titularitat del terme d'Alpicat, enllaçant així amb les obres dutes a terme per Torrefarrera en el seu tram. L'execució material del projecte es va prolongar durant aproximadament dos mesos.

L'obra va incloure la millora i reparació del tram que correspon a Alpicat en tota la seva longitud i que tenia deteriorat l'estat del ferm a causa del trànsit que suporta.

► Visita a la segona fase de les obres del Camí Natural

L'Ajuntament, la Diputació i CaixaBank van fer una visita a les obres que es feien al Camí Natural de la Cerdera-Alpicat.

► La màgia i l'humor del Mag Lari prenen La Unió

La Unió es va omplir per assistir a l'espectacle 'Lari Poppins', on el Mag Lari va oferir el millor del seu repertori.

► Victor Küppers omple d'optimisme La Unió amb la seva xarrada

La Unió es va omplir de gom a gom per assistir a la xarrada que va oferir l'escriptor, formador i conferenciant Victor Küppers. Sota el títol 'Viure amb entusiasme', Küppers va captivar l'auditori.

► Les pubilles i els hereus, a Rosselló a la festa del Pubillatge

Les pubilles i els hereus d'Alpicat van participar a la festa del Pubillatge de Catalunya, que va tenir lloc a Rosselló. El grup va estar acompanyat pel regidor d'Esports de l'Ajuntament, Albert Costa.

► Francisco Alcaide va portar 'Aprentent dels millors' a La Unió

La Sala La Unió va acollir la xarrada que va oferir Francisco Alcaide, conferenciant, formador i escriptor en temes de lideratge i motivació, i autor del llibre 'Aprentent dels millors'.

Participació rècord al Duatló Popular, amb gairebé mig miler d'esportistes

Alpicat va veure enguany ratificat amb una participació rècord el gir cap a una aposta familiar i lúdica que va imprimir l'any passat al seu Duatló Popular, que va aplegar 470 esportistes en una jornada que va ser tota una festa. Òscar Carrasco i Anna Vallverdú van ser els guanyadors de la prova llarga, mentre que Dídac Jiménez i Alba Bellostas es van imposar en la curta. L'11a edició del Duatló Popu-

lar va ser la més multitudinària de la història, amb una xifra propera als 500 participants. Concretament van ser 165 a la prova llarga i 305 a la curta, per a un total de 470 esportis-

tes que van poder optar entre els dos circuits que oferia l'organització, que va anar a càrrec de l'Ajuntament amb l'ajut d'una seixantena de voluntaris.

La Caminada contra l'Alzheimer va oferir 6 kilòmetres de recorregut a tots els participants.

El Parc del Graó va ser un dels punts de sortida de la Marxa Solidària pel Pla de Ponent.

L'Ajuntament va comptar amb un estand a la fira Ocusport, que es va celebrar a l'INEFC.

La 3a edició Torneig de Pàdel Alpicat Solidari va aplegar un total de 24 parelles mixtes.

► **L'Ajuntament compra dos noves finques al carrer del Centre per esponjar el casc antic amb zones d'esbarjo i aparcament**

L'Ajuntament va formalitzar l'adquisició de dues finques urbanes ubicades al carrer Centre del municipi, i que inicialment estan destinades a esponjar el casc antic amb la construcció de zones d'esbarjo i aparcaments.

Concretament, les finques estan ubicades als números 45 i 51 d'aquesta via, i l'import de l'adquisició ascendeix a 89.163 euros. Amb aquestes dos noves finques, ja són quatre les adquirides durant els darrers mesos per part de l'Ajuntament.

Alpicat va seguir endavant amb el pla de millora urbanística amb les obres que es van fer al carrer Raimat.

L'enllumenat públic es passa a tecnologia LED

L'Ajuntament ha completat la primera fase del canvi a tecnologia LED de l'enllumenat públic municipal. Aquesta intervenció es va posar en marxa el mes de juny passat i ha consistit en la substitució de 716 lluminàries gràcies a un crèdit de 325.000 euros a interès zero.

Amb aquesta mesura, el consistori s'estalviarà un 60% en la factura de la llum gràcies a la implantació de tecnologia

LED. Les lluminàries que s'han canviat corresponen a cinc quadres: els dels carrers Mossèn Pere, Bonaventura Verdú, Ramon i Cajal i Sant Antoni, i el de la Urbanització Terra Ferma. En aquesta mateixa línia, l'Ajuntament ha encarregat la redacció del projecte de la segona fase, que completarà l'actuació a tot el nucli, l'entrada al municipi i el polígon Lúdic Parc. Seran, en total, 606 lluminàries més.

► **Inaugurat el Pump Track, un espai lúdic familiar únic**

Alpicat ja compta amb un nou espai lúdic de caràcter familiar, esportiu i gratuït gràcies a la inauguració del Pump Track, una instal·lació única i pionera a Catalunya. Es tracta d'un circuit asfaltat que és apte per a bicicletes, monopatins, patins,...

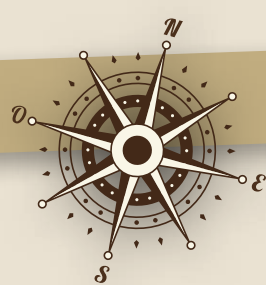

► **Els Agents Municipals d'Alpicat, homenatjats a Lleida**

Una representació del Cos dels Agents Municipals va participar als actes de la festa patronal de la Guàrdia Urbana de Lleida, que se celebren en honor a Santa Cecília.

Lliurament dels vals guanyadors de la campanya nadalenca de promoció 'La compra a Alpicat té premi'.

Josep Ramon Vidal Calasanz

Quan va marxar d'Alpicat?

El 20 de setembre del 2000.

Quins motius el van dur a prendre la decisió de marxar?

Molts. Lleida se'm quedava petita, la curiositat que sempre he tingut per lo desconegut i, clar, conèixer la meua ex companya, que residia a Irlanda.

Ho va fer pensant en tornar o intuïa que seria per sempre?

No ho sé! No penso en un futur llunyà. Al principi volia aprendre anglès, viatjar, etc. Després, amb el temps, te n'adones que com a casa en lloc, però que tampoc canviaria per res el que estic fent, o sigui que de moment no torno. És una contradicció, ho sé.

Se n'ha penedit algun cop d'haver marxat?

No! Al contrari, crec que tothom ho hauria de fer una vegada a la vida, per veure lo bé que es viu a casa, i també un aprèn a conèixer-se millor i a valorar totes les coses. És una experiència única! Jo l'hi recomanaria a tothom que ho fes, que no s'ho pensés massa i agafés una destinació on pogués aprendre un idioma nou, conèixer una cultura nova i agafar experiència laboral. Marxar per un any o més.

Què és el que més recorda de quan vivia a Alpicat?

És curiós, però recordo els primers anys de marxar, recordo moltes coses de la meua joventut, des dels estius de bici per tot el terme d'Alpicat passant per les festes majors, les festes populars i coses viscuades a casa amb la família.

Quina és la seva relació actual amb Alpicat?

PASSAPORT

IMMIGRATION
(849)
16 DEC 1963
DEPARTED
HONG KONG

NOM: Josep Ramon Vidal Calasanz.

EDAT: 39 anys.

ESTAT CIVIL I FILLS: separat, sense fills.

PROFESSIÓ: Coordinador Logístic Internacional.

RESIDÈNCIA ACTUAL: Maastricht (Holanda).

ALTRES LLOCS ON HA VISQUIT: Galway (Irlanda), 16 anys i 4 mesos.

IDIOMES QUE PARLA I QUINS SÓN: anglès, català, espanyol i ara he començat amb l'holandès.

Doncs no massa, vinc un cop l'any per veure la meua germana i família.

Existeix l'enyorança? Què és el que més troba a faltar?

Sí, és clar que existeix! El que passa és que, de la mateixa manera que ve, se'n va! Sol sortir quan tens dies durs o dolents! Al principi es troba a faltar tot, després vas canviant fins a trobar a faltar coses puntuals. Sobretot els sabors de productes locals, però també el no conèixer gent! Una de les coses que més vaig trobar a faltar al principi va ser la llengua materna, el català. Fins i tot ara hi ha temporades en què la trobo a faltar molt i per això escolto molt la ràdio en català per Internet.

Exerceix d'alpicatí allà per on va?

Doncs sí, d'alpicatí i de català.

Quan em pregunten d'on sóc i dic d'Alpicat, se'm posa el pit ben inflat, perquè em sento molt orgullós de ser d'una terra tant preciosa i plena de tantes coses per observar i explicar.

Com ens veuen als catalans o als espanyols a l'estranger?

Doncs jo en aquest tema sempre intento fer la meua, i si puc triar, sempre opino sobre com som els catalans i lo diferents que som dels espanyols, que en som i molt.

S'ha plantejat tornar algun dia a casa per instal·lar-s'hi?

Doncs sí i no! Sí, perquè de vegades sí que he pensat en tornar cap a casa, perquè és el millor lloc per viure. I no, perquè la meua vida està massa lligada fora d'Alpicat. Però qui sap, a lo millor d'aquí ha un temps... Mai no es pot dir que no a res.

“No podem deixar de creure en la justícia”

Des de l'any 2000, Antoni Gilart Narcís és jutge de pau d'Alpicat, una tasca que ara, gairebé 17 anys després, coneix a la perfecció i que li ha permès anar-se implicant en la feina que es fa des de l'Associació Catalana en Pro de la Justícia (ACPJ). Parlem amb ell per conèixer de primera mà quines són les atribucions i funcions d'un jutge de pau.

Què fa un jutge de pau?

Rep a les persones que tenen petits conflictes de veïnatge. Tot és per evitar la via judicial, i es pot dir que, si les dues parts arriben a un acord, en surten beneficiades totes elles.

Quines són les seves funcions principals?

Celebrar actes de conciliació entre veïns. Quan una persona està afectant un o altres veïns, sigui quin sigui el motiu (per exemple, un arbre que envaeix la propietat veïna, llinars de propietats, comunitats de veïns quan no compleixen el pagament de la quota establerta,...), es pot anar a fer el comentari corresponent al Jutjat de Pau, i, si està al seu abast, aquest es posarà a fer la tramitació pertinent per in-

“Tots volem tenir raó en els conflictes i, sense justícia, tot plegat seria un caos”

tentar solucionar el conflicte, sense que això comporti cap cost econòmic. Si no es pot solucionar perquè les dues parts no es posen d'acord, poden anar per la via judicial, i a partir d'aquí ja els costarà diners, i fins al final del procés no sabran el seu cost. Per tant, si podem evitar-ho, millor. També podem celebrar casaments per la via civil, o custodiem els llibres del Registre Civil, com són els de naixements, casa-

ments i defuncions, o signar certificats del Registre Civil.

Té la sensació que la figura de jutge de pau és una gran desconeguda?

Pel Jutjat de Pau hi passen molts veïns per temes molts diversos. En certa manera, és bo tenir aquest servei per a tota la ciutadania a nivell de poble, perquè d'aquesta manera evitem que s'hagin de traslladar a Lleida ciutat. Per aquest motiu, cada cop es més coneguda la figura del jutge de pau. Crec que hi ha poques persones que no la coneguin.

En el seu cas, com va arribar a ser jutge de pau d'Alpicat?

A principis de l'any 2000 es va produir el canvi de jutge de pau a Alpicat. Era un tema que sempre havia trobat inte-

ressant, tot i que mai no m'havia imaginat presentar-me com a candidat, però després de meditar-ho, vaig decidir fer-ho. Vaig presentar el currículum, fent constar que creia reunir les condicions i els requisits legals establerts, i passats uns dies vaig rebre una notificació per part de l'Ajuntament per a una entrevista on el secretari i alguna persona més valorarien les meves aptituds. Després de pocs dies em van comunicar que havia estat elegit. El 5 de maig de l'any 2000, a Barcelona, em van donar el títol de jutge de pau titular d'Alpicat.

Diuen que per ser escollit, s'ha de tenir el tarannà d'home bo. Se'n considera, de bo?

A les persones que van confiar en mi per donar-me el càrrec de jutge de pau, mai els hi vaig preguntar, però suposadament la seva confiança va ser deguda al meu tarannà, el currículum i les referències, que per descomptat devien tenir.

Ara porta gairebé 17 anys al càrrec. Com valora aquesta etapa?

Molt positivament. Aquest càrrec t'ajuda a conèixer la gent. Intentes que dues parts oposades es puguin ficar d'acord, que per mi és la major satisfacció com a jutge de pau. Valores molt positivament si una persona té la voluntat de solucionar el problema, parlar i buscar la millor sortida a aquest problema, i negativament quan és tot el contrari. Temps enrere dèiem, i actualment també, que als pobles, i més si són petits, la gent ens coneixem tots. Però de vegades et quedes molt parat, perquè algunes persones no són el que semblen.

Recorda alguna anècdota?

Les més divertides solen passar quan se celebra un casament.

“La nostra missió és evitar la via judicial en petits problemes de veïnatge”

Un dels casos que més em va impactar va ser el d'una parella, l'home espanyol i la futura muller brasilera, que van presentar l'expedient matrimonial i es van detectar algunes irregularitats. Tot seguit els vam citar al Jutjat per comunicar-los que no podien contraure matrimoni. Estaven els dos asseguts i, al donar-los la negativa, la noia es va plantar davant el noi reclamant els diners que li havia entregat.

L'any 2005 es va incorporar com a vocal a la junta de l'ACPJ, una entitat de la que ara és vicepresident. Com valora la tasca d'aquesta entitat?

Les principals tasques que es duen a terme són promoure trobades comarcals arreu de Catalunya, en les quals els

membres de la junta fem tot el possible per assistir-hi en representació de l'ACPJ; juntament amb el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, escollir els temes a tractar als cursos de formació que anualment es fan a Catalunya; preparar la celebració del Dia de la Justícia de Pau, que es fa cada any en una població diferent i on s'homenatgen els jutges/esses que fa un període de temps determinat que exerceixen.

Encara es pot creure en la justícia?

No podem deixar de creure-hi. Si no tinguéssim justícia, això seria un caos, tots ho sabem. Entenc que de vegades les resolucions que es donen no són prou justes, i ho puc dir perquè n'he viscut algun cas. Tots volem tenir la raó, mai som nosaltres els culpables del conflicte que estem vivint, i quan no ens donen la raó, deixem de creure en la justícia, i això tampoc és just. Esperem tenir millor justícia quan Catalunya tingui les seves pròpies lleis.

8

claus per conèixer a fons el Banc d'Aliments d'Alpicat

Alpicat Solidari i l'Ajuntament van posar en marxa el 2012 aquest projecte que promou una intensa activitat per dur menjar als més necessitats

Alpicat Solidari va néixer l'any 2005 en el si de l'Ajuntament d'Alpicat, fins que l'any 2007 s'emancipà i va passar a ser gestionada per veïns i veïnes del poble. Aquell mateix any, va ser reconeguda com a ONG per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

Des dels seus inicis, el projecte principal de Cooperació Internacional d'Alpicat Solidari ha estat a la població gambiana de Baja Kunda, d'on prové el grup més nombrós d'immigrants residents al poble.

D'altra banda, Alpicat Solidari ha promogut i participat molt activament en actes de sensibilització, tant al poble com fora, col·laborant també amb altres entitats en moments d'extrema necessitat o de catàstrofes naturals.

L'any 2012, en plena crisi econòmica aquí a casa nostra, i altre cop de la mà de l'Ajuntament, Alpicat Solidari va iniciar el projecte Banc d'Aliments d'Alpicat.

1. Què és un Banc d'Aliments?

La Wikipedia defineix els Bancs d'Aliments com a "organitzacions sense ànim de lucre i basades en el voluntariat, que tenen per objectiu recuperrar excedents alimentaris de

Els voluntaris i voluntàries són la peça clau en el funcionament del projecte

la nostra societat, tot redistribuint-los entre les persones necessitades, evitant qualsevol

malbaratament o mal ús".

2. Què és el projecte Banc d'Aliments d'Alpicat?

És una iniciativa conjunta d'Alpicat Solidari i de l'Ajuntament d'Alpicat, en què es pretén crear un rebost d'aliments i productes de primera necessitat, per redistribuir-los entre els veïns i veïnes del nostre poble que, a causa del context de crisi econòmica, es trobin en situació de vulnerabilitat, ne-

cessitat o risc d'exclusió social.

3. D'on surten els aliments i els productes de primera necessitat d'aquest rebost?

La principal via d'entrada d'aliments és el Banc d'Aliments de Lleida. Aquest és un gran rebost que tenim en l'àmbit provincial, però que no té beneficiaris físics, sinó que es dedica a assortir els diferents bancs, rebostos o entitats que fan aquesta tasca per tota la província.

També són importants els Grans Recaptés, que s'organitzen des de la Fundació Banc d'Aliments de Catalunya i amb la col·laboració de botigues, supermercats i grans superfícies del territori.

D'altra banda, des del Consell Comarcal del Segrià ens fan lliuraments trimestrals d'aliments provinents dels excedents de la Unió Europea.

També tenim col·laboracions de veïns i veïnes dels pobles, que fan aportacions puntuals d'aliments i productes de primera necessitat.

I finalment, disposem d'una partida de diners per a la compra puntual d'aliments o productes de primera necessitat en cas que en detectem la

manca. Aquesta partida econòmica prové en part dels fons propis d'Alpicat Solidari, de la subvenció de l'Ajuntament a Alpicat Solidari i de les diverses activitats paral·leles que organitzem al llarg de l'any.

4. Com es decideix qui és beneficiari del projecte Banc d'Aliments d'Alpicat?

PARTICIPACIÓ BANC D'ALIMENTSSENSIBILITZACIÓ ACCIÓ
 HUMANITÀRIACOOPERACIÓ JUSTÍCIASOCIALAVALUACIÓ
 PAUOBJECTIUSCODESENVOLUPAMENTCAPACITACIÓSG
 LIDARITATPROGRAMESDRETSHUMANSOL·LABORACIÓ

SOBIRANIAALIMENTÀRIAGÈNEREPROJECTESONGEMER
 GÈNCIAVISIBILITZACIÓRESPONSABILITATCOMERÇJUST
 PLANIFICACIÓCOORDINACIÓENTITATSOCIALAPODERAM
 ENTAJUDES VOLUNTARIATINCLUSIÓ SOCIALASSOCIACIÓ

Donat que aquesta és, sens dubte, la decisió més important i de més responsabilitat al voltant de la gestió del projecte, tant Alpicat Solidari com l'Ajuntament vam tenir clar des de bon principi que havia de ser presa per professionals amb criteri. És per això que, qui decideix qui és o deixa de ser beneficiari del projecte, són les tècniques dels serveis socials del Consell Comarcal del Segrià. I tothom ha de passar per elles sense excepció.

5. Quin és el funcionament del Banc d'Aliments?

La peça clau en el funcionament del projecte són els voluntaris i voluntàries. Sense ells no seria possible tirar endavant aquest projecte, que tot i la seva simplicitat aparent, té certa complexitat organitzativa.

Cada divendres al matí, hi ha un reduït grup de voluntaris que es desplacen fins al Banc d'Aliments de Lleida per recollir els lots d'aliments que ens tenen preparats.

Per altra banda, els lliuraments que es realitzen quinzenalment, comencen per una convocatòria via WhatsApp a tots els voluntaris i voluntàries que tinguin disponibilitat per muntar lots. I, un cop muntats els lots, és un grup més reduït, i format sempre pels mateixos voluntaris i voluntàries, qui fa el lliurament d'aquests productes als beneficiaris, que han estat citats amb antelació.

Durant els mesos d'octubre a abril comptem amb la inestimable ajuda d'alumnes de l'Institut Manuel de Montsuar. Amb ells tenim signat un conveni de col·laboració, pel qual els alumnes de 4rt d'ESO realitzen un voluntariat a Alpicat Solidari dintre del projecte Banc d'Aliments.

L'organització de concerts, d'àpats i de tornejos esportius ajuda a recollir fons

6. Qui són els voluntaris del projecte Banc d'Aliments d'Alpicat?

Som veïns i veïnes del nostre poble, i d'altres de forasters, que un dia van decidir dedicar part del seu temps a ajudar els qui més ho necessiten. I

per una raó o altra, vam escollir Alpicat Solidari i el projecte Banc d'Aliments d'Alpicat per fer-ho.

Aprofitant les noves tecnologies, ens coordinem mitjançant el WhatsApp per tal de cobrir totes les necessitats del projecte. I tot i que es tracti d'un voluntariat i ningú estigui obligat a res, molts han assumit la responsabilitat de renunciar al seu temps lliure i d'oci, per tal de fer funcionar el projecte.

La franja d'edat és ampla, i ens podem trobar des de voluntaris júnors (fills de voluntaris

o voluntàries en la majoria dels casos) fins a sèniors amb màxima disponibilitat i implicació. Al projecte Banc d'Aliments d'Alpicat, i a Alpicat Solidari, tothom és ben rebut, i qualsevol ajut o col·laboració són agraïdes.

7. Quines són les activitats paral·leles al projecte que es realitzen durant l'any?

Aquestes activitats tenen com a objectiu principal la sensibilització al voltant de les necessitats de les persones beneficiàries i la sobirania alimentària. Tot i aquesta vessant pedagògica, algunes també ens serveixen per recollir diners, que reverteixen sempre en el rebost i finalment en els beneficiaris.

Ecojardí era segurament la més veterana de totes les activitats de sensibilització que hem dut a terme a Alpicat Solidari, incorporant-hi des del seu inici el projecte Banc d'Aliments d'Alpicat.

També organitzem, de forma anual, un concert solidari en el que diferents artistes, alguns implicats en els projectes, aporten el seu granet de sorra. Hem participat en la sardina-da que anualment organitza

l'AMPA de l'Escola Dr. Serés d'Alpicat, amb els Menjars del Món. Aquesta activitat consisteix en oferir als assistents a la sardinada tastets de diversos àpats d'arreu del món. Aquest són preparats per voluntaris que s'animen a cuinar algun dels plats típics del seu país d'origen.

Durant la primavera, des de ja fa un parell d'anys, organitzem un Torneig de Pàdel Solidari a les instal·lacions municipals del Parc del Graó.

D'altra banda, també fem xerrades a diverses entitats i asso-

ciacions del poble, que mostren el seu interès en conèixer de més a prop el projecte.

I al llarg del curs escolar, es realitzen diverses xerrades i tallers, tant a l'Escola Dr. Serés d'Alpicat com a l'Institut Manuel de Montsuar de la ciutat de Lleida.

8. Quin és el futur del projecte Banc d'Aliments d'Alpicat?

En una situació idíl·lica, el futur del projecte Banc d'Aliments d'Alpicat seria la seva desaparició, amb el benentès que també haurien desaparegut totes les circumstàncies que el fan necessari. Però, per desgràcia, tot apunta a que això no serà així, si més no en un període curt de temps.

Ara per ara, el projecte està consolidat, i ens trobem en un procés de participació entre els voluntaris, en el que es planteja polir o millorar alguns aspectes, amb la finalitat d'oferir un millor servei.

Però per aconseguir mantenir viu i millorar el projecte, ens calen més voluntaris, més persones compromeses i disposades a regalar part dels seu temps en benefici dels qui més ho necessiten.

Creixem i ens renovem

La Biblioteca Sant Bartomeu es va inaugurar el 1990 i ocupa, des de 2003, un total de 321 m² de superfície construïda, als baixos de l'edifici de les antigues escoles, a la plaça dels Països Catalans. Disposa d'un fons documental ampli format bàsicament per llibres per adults i infants, CD de música, DVD, revistes i diaris. La majoria de documents (exclosos els diccionaris i el fons de col·lecció local) es poden endur en préstec amb el carnet gratuït de la biblioteca.

Ofereix servei d'ordinadors amb les eines d'ofimàtica i Internet, amb 10 punts de consulta. Compta amb accés a Internet a través de la xarxa wi-fi. Un altre canal de comunicació, posat en marxa recentment, és el Whatsapp (número 606 127 833). També disposem de canal de Youtube per publicar els vídeos que realitzem.

DESTAQUEM LA PRESENCIA DE LA BIBLIOTECA A INTERNET MITJANÇANT ELS SEGÜENTS CANALS:

- **Web** www.alpicat.cat/biblioteca
- **Bloc de col·lecció local** <http://clalpicat.blogspot.com>
- **Bloc de recomanacions de literatura infantil i juvenil** <http://mussolector.blogspot.com>
- **Bloc del club de lectura "Pluja de llibres"** <http://clublectura-infantilalpicatciclemitja.blogspot.com>
- **Bloc del club de lectura "Agafa les lletres"** <http://clublecturaalpicatciclesuperior.blogspot.com>
- **Base de dades de premsa local** <http://bd.alpicat.cat>
- **Facebook** <https://www.facebook.com/bibliotecadalpicat>
- **Twitter** <https://twitter.com/biblioalpicat>

La Biblioteca d'Alpicat realitza moltes activitats de foment de la lectura i de formació d'usuaris. També col·labora amb moltes entitats locals (centres educatius, Associació de Jubilats i Pensionistes, Escola Municipal de Música, classe de dibuix i manualitats de l'AMPA, Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol, Alpicat Ràdio).

Algunes de les activitats destacades són l'hora del conte

musical, els clubs de lectura, la celebració de Sant Jordi, la Festa del Llibre Gegant, la Biblioocursa, el concurs BiblioNadal Fet a Mà, el concurs de punts de llibre i els tallers i les xerrades del Racó de Pares.

La Biblioteca rep al dia una mitjana de 145 visitants i realitza 83 préstecs diaris. El seu fons consta de més de 21.000 documents i té un total de 3.792 usuaris.

Noves activitats i serveis: arriben les BiblioMaletes

A partir del març, la Biblioteca ha engegat un nou projecte il·lusionant: les BiblioMaletes. Es tracta d'una activitat que involucra de ple les famílies.

La Biblioteca fa una selecció de materials diversos per a cadascuna de les maletes i aquestes "viatjaran" a les cases dels lectors durant un mes. Hi haurà maletes temàtiques i maletes-sorpresa. Les temàtiques s'oferiran després

de l'hora del conte i la resta estarà a disposició dels usuaris al taulell principal. La recomanació és que les famílies trobin plegats el seu moment per compartir lectures. A les maletes-sorpresa hi haurà: 1 conte clàssic, 1 llibre-joc, 2 llibres de lectura (pal i lligada), 2 àlbums, 1 llibre de poesia infantil, 1 llibre d'endevinalles o d'embarbussaments, 2 llibres de coneixement infantil, 1 còmic, 1 revista infantil, 1 pel·lícula infantil, 1 pel·lícula documental, 1 CD infantil, 1 CDR infantil, 1 llibre Racó de Pares, 1 revista Racó de Pares, 1 llibre per fer excursions, 1 llibre de cuina, 1 novel·la de proximitat, 1 llibre d'autoajuda, un llistat especificant el contingut de la

maleta, una carta de presentació i un llibre blanc (per expressar les famílies la seva opinió sobre l'activitat). Esperem que aquesta iniciativa tingui molt èxit. Volem que aquestes maletes siguin molt viatgeres! Hem engegat també dos nous serveis adreçats a sectors de la població amb mobilitat reduïda i persones grans:

BiblioCasa és un servei de préstec a domicili gratuït. Està pensat per apropar la Biblioteca a aquelles persones amb dificultats de mobilitat temporal o permanent (malalts crònics, persones en període de convalescència, amb discapacitats físiques, gent gran...). BiblioLectura en veu alta: la Biblioteca compartirà una estona de lectura amb els padrins de les residències de la tercera edat. Aquest nou servei ofereix la possibilitat de gaudir del plaer de la lectura a les persones amb dificultat de visió i mobilitat reduïda.

A més a més, la Biblioteca també els hi oferirà BiblioMaletes en préstec amb material divers per tal que el puguin fullejar.

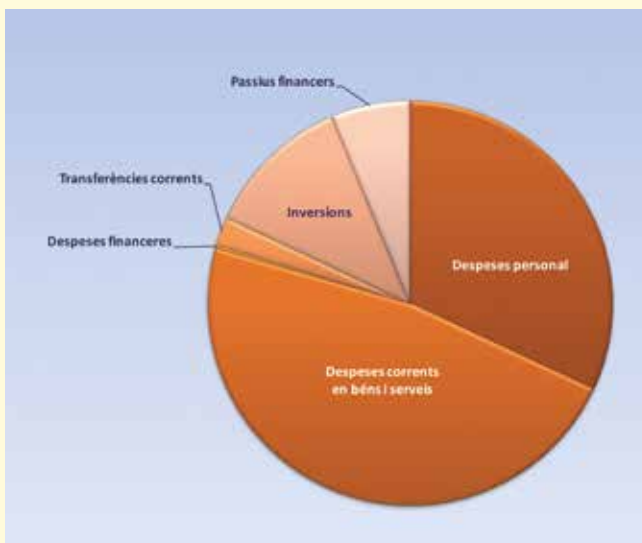
Passem comptes!

La liquidació del pressupost de l'any 2016, aprovada el mes de febrer del 2017, és el document que millor defineix la governança d'una institució a partir del desplaçament

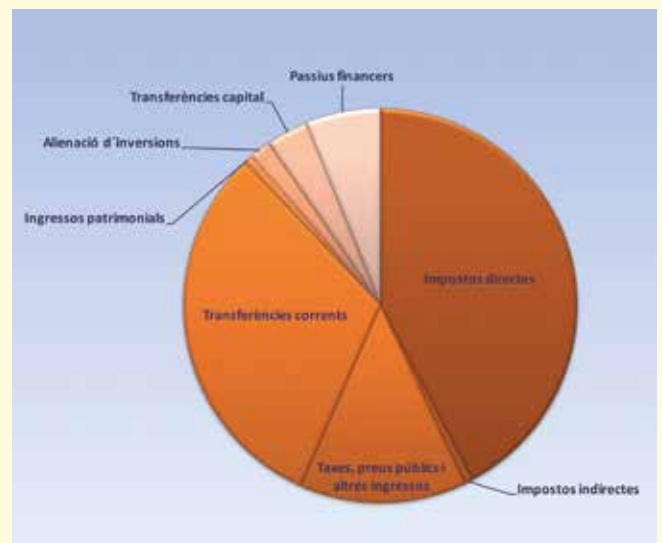
d'uns plans públics estratègics. En la seva execució hi intervenen factors diversos i múltiples variables. Per tant, a l'hora d'executar el pressupost s'han d'identificar els criteris d'actu-

ció i fixar uns objectius públics que s'adaptin a les necessitats del municipi, sistemàticament infrafinançat i amb una exigència permanent i creixent de prestacions.

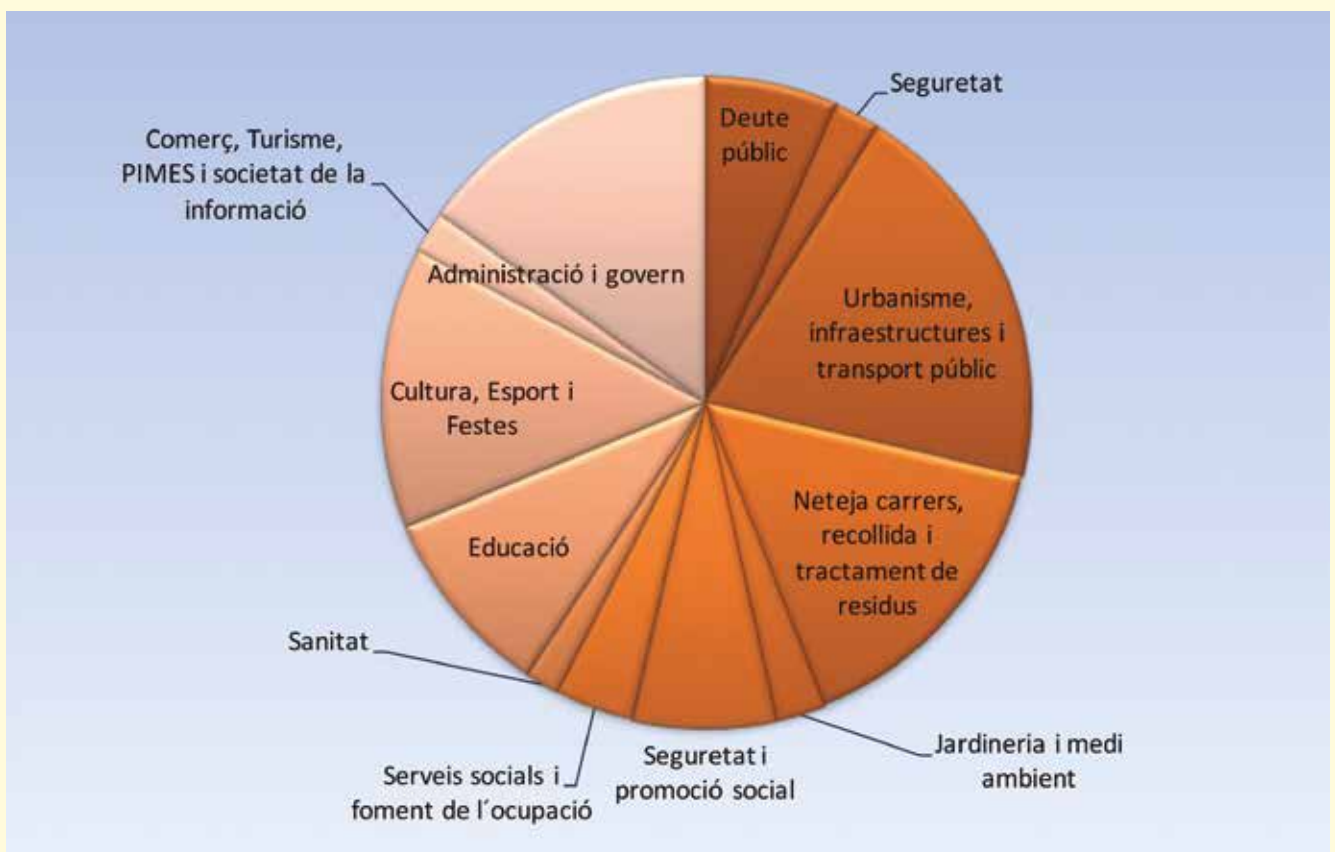
Resum liquidació despeses 2016

Resum liquidació ingressos 2016

Resum liquidació ingressos 2016 per àrees de despeses

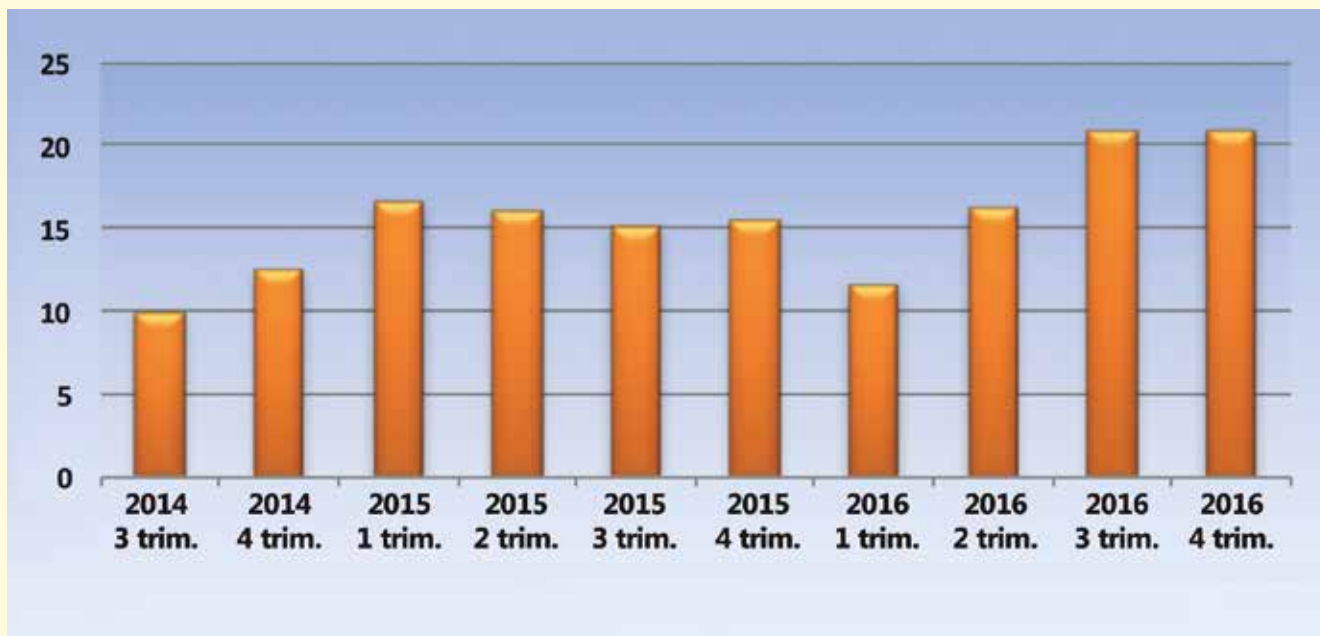

De la mateixa manera, cal destacar també el període mig de pagament de les factures a proveïdors, situat a 20,87 dies el

quart trimestre de 2016, corroborant el compromís municipal de complir amb la normativa vigent que estableix el termini

màxim en 30 dies i gràcies a l'agilitat en la gestió administrativa i a la implantació de la factura electrònica.

Dies de pagament de les factures dels proveïdors

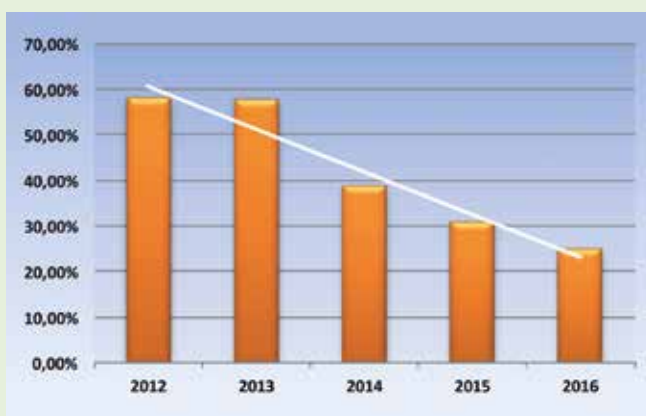
Planificació estratègica: nou crèdit

L'endeutament és també una variable important a tenir en compte a l'hora de conèixer la situació econòmica de

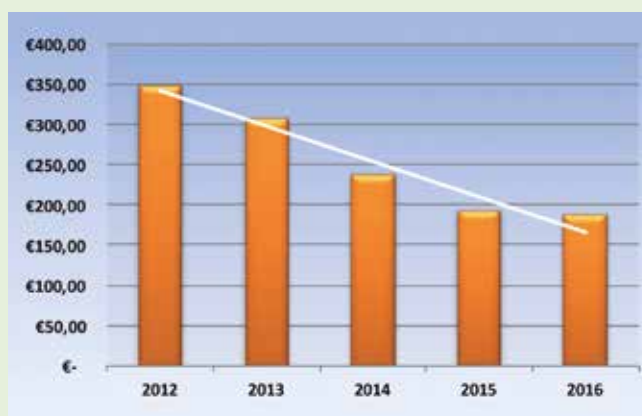
l'Ajuntament. A 31 de desembre, el percentatge d'endeutament respecte els recursos ordinaris se situava al 24,69%,

molt per sota del límit legal que estableix el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que ascendeix al 110%.

% Endeutament sobre recursos ordinaris

Endeutament per habitant

La rebaixa d'endeutament a nivells històrics ens permet l'obtenció de crèdit per destinar a

inversions que es faran al municipi i que milloraran els serveis públics actualment oferts.

I tot això mantenint l'estabilitat pressupostària i financera de l'Ajuntament.

Un viatge molt especial

Una delegació d'Alpicat va visitar Dolceacqua, població italiana agermanada, en un intercanvi cultural i solidari amb el terratrèmol d'Amatrice

Una delegació d'Alpicat va gaudir el passat mes de setembre d'una visita a localitat italiana de Dolceacqua, població agermanada amb Alpicat des del 2002, en un cap de setmana ple d'activitats culturals, socials i solidàries.

El desplaçament cap a aquesta localitat del nord d'Itàlia, ben a prop de la frontera amb França, es va fer en autocar i es va iniciar amb una trobada tècnica a l'Ajuntament de Dolceacqua de les administracions i col·laboradors, per parlar del Projecte Europa, amb la presència de l'alcalde de Dolceacqua, Fulvio Gazzola, i de part del seu equip, i de l'alcalde d'Alpicat, Joan Gilart, acompanyat de la regidora Teresa Bosch.

A continuació, a la Sala del Consell de l'Ajuntament, es va fer l'acte oficial de benvinguda a la delegació alpicatina, amb intercanvi de detalls institucionals.

Ja a la tarda, i després d'un dinar típic italià, es va fer una lectura de poesia al Castell dels Dòria a càrrec de representants de l'associació Veus en Vers. Més tard es va fer una visita pels llocs més emblemàtics de la localitat i una petita exhibició del club de bitlles d'Alpicat a la plaça, per tal de donar a conèixer aquest tradicional joc als habitants de Dolceacqua.

Al dia següent, dissabte, va tenir lloc una visita al Visionàrium

3D i diverses sortides més, entre elles a San Remo, i a tarda la delegació alpicatina va retornar a Dolceacqua per assistir a la festa popular i solidària que es va celebrar a benefici de les víctimes del terratrèmol d'Amatrice. La representació d'Alpicat tenia habilitat un estand propi en el que oferia un

tast de productes típics de la terra (pa amb tomata, embotit,...) i també recollia diners en tirades solidàries de bitlles. Tot el recollit es va lliurar a l'Ajuntament de Dolceacqua. El diumenge l'expedició va emprendre el viatge de retorn amb el compromís de tornar a repetir l'experiència.

El principal actiu de la pròpia salut és un mateix (1)

Els professionals que assistim la vostra salut estem convençuts que la nostra activitat es basa en la prevenció i la promoció de la salut.

Com a sanitaris que som, la nostra tasca és principalment la d'aconsejar o recomanar, tractar per guarir, millorar, recuperar o rehabilitar i sempre la d'acompanyar al llarg de la trajectòria vital. Tota aquesta feina assistencial, però, seria inútil sense un enfocament preventiu. Cal una prevenció de la salut prèvia a l'aparició de la malaltia, o de les complicacions de la mateixa, de caire col·lectiu i individual.

Per tot plegat, el concepte de salut pública és un element imprescindible en l'àmbit de la prevenció. Els nivells de qualitat i d'esperança de vida dels que tots gaudim serien impensables sense tots els processos de control de les aigües, dels aliments, de les vacunes o de les campanyes de cribatges. Pel que respecta a aquestes campanyes de cribatges, cal recordar que, pel que fa al càncer de mama i al càncer de còlon i recte, els avenços han estat sorprenents. A banda, a nivell local tenim la presència d'El Bus de la Salut amb

La prevenció, col·lectiva i individual, clau en el concepte de salut pública

el projecte ILERVAS de salut vascular.

Gràcies a tots aquests elements, amb un diagnòstic precoç o amb la detecció de lesions potencialment malignes hem aconseguit elevar el nivell de la nostra salut i conscienciar-nos de forma individual i col·lectiva de la seva importància.

A més, Alpícat gaudeix des de fa temps de la visita periòdica de la unitat mòbil de mamografia que veiem estacionada al davant del nostre consultori. Ens atansa el programa de detecció precoç de càncer de mama que invita a totes les dones de 50 a 69 anys a fer-se una mamografia. Des dels seus inicis, la cobertura del programa es pràcticament del 100% i totes les dones en l'edat esmentada reben una invitació cada dos anys per fer-se una mamografia.

L'objectiu del programa és detectar la malaltia en una fase precoç i asimptomàtica, ja que el tractament en aquesta fase pot millorar el pronòstic de la malaltia en comparació de la seva aplicació en fases més avançades.

Segons estudis el cribatge redueix la mortalitat en un 20% a nivell global i a nivell individual en dones que participen en el cribatge el benefici es del 25% al 35%

Més recent ha estat la incorporació del cribatge del càncer de còlon i recte. És un projecte iniciat a la província de Barcelona l'any 2009 amb l'objectiu de disminuir la mortalitat i la incidència del càncer colorectal, mitjançant la detecció i tractament dels adenomes colorectals i del càncer en fases inicials.

En el següent número de la revista us seguirem parlant d'aquest tema, la prevenció i promoció de la salut, centrant-nos en el diagnòstic precoç i el cribatge. I penseu que el principal actiu de la pròpia salut és un mateix.

**Professionals del Consultori
Mèdic d'Alpícat**

ABS Lleida Rural Nord
Gestió de Serveis Sanitaris

Les Jornades Sanitàries, amb més bona salut que mai

Les Jornades Sanitàries van celebrar al novembre passat la seva 13a edició. Ho van fer amb un balanç força positiu per a una activitat que va proposar tot un seguit de xerrades amb la salut com a protagonista i que van comptar amb més assistència que mai.

Durant tot el mes de novembre, les jornades van oferir xerrades i tallers a càrrec de professionals del Consultori Mèdic d'Alpicat i de reconeguts professionals del sector. Va obrir el foc 'La Menopausa', amb Josep Aixalà Gelonch, ginecòleg adjunt de l'Hospital Arnau de Vilanova i membre del l'equip professional de ginecologia de l'Avantmèdic, de Lleida,

El cicle de xerrades va viure al novembre la seva edició més multitudinària

per continuar amb 'El Sòl Pèlvic (pèrdues d'orina)', amb Albert Cos Torrubiano, ginecòleg de l'equip professional de l'Avantmèdic; 'De qué enferma el corazón y qué podemos hacer para evitarlo', amb Fernando Worner Diz, cap del Servei de Cardiologia de l'Hospital Arnau de Vilanova; un 'Taller teoricopràctic amb desfibril·ladors', a càrrec de Rafa-

el Ramírez, de l'empresa Neosalus; la jornada solidària 'Riure per Viure', a càrrec de Jordi Baiget i Gabriel Solans; 'Voluntats anticipades', amb Carles Roca, membre del Comitè d'Ètica Assistencial d'atenció primària de l'ICS; i 'Trastorns de l'adolescència', amb Vanessa Pera, psiquiatra del CSMIJ Lleida (Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil).

La cloenda de les jornades va anar a càrrec de Joan Gilart, alcalde d'Alpicat; Albert Tarrats, director de centres de Gestió de Serveis Sanitaris; Carles Roca, director mèdic del Consultori d'Alpicat; i Joan Limón, regidor de Polítiques Socials de l'Ajuntament.

**‘El Nou Pinetell’ parla
amb Pep Castarlenas,
veí d’Alpicat des de fa quinze anys**

Foto: Genaro Massot

“El boom de fer esport ha deixat de ser una moda i ja està assentat”

Pep Castarlenas és l'ànima de l'Ekke, un dels centres d'esport de referència de la ciutat de Lleida. Nascut a Manresa l'any 1964, es va llicenciar en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport a l'INEF de Lleida durant els anys vuitanta, i des d'allí va començar una vinculació amb la nostra terra que ja no s'ha interromput. Casat amb una lleidatana, va ser professor de l'INEF Lleida durant 14 anys –concretament des de l'olímpic 1992 fins al 2006–, una tasca que durant un temps va compaginar amb l'Ekke, un complex esportiu que va néixer l'any 1994 a iniciativa seva i que ara ja l'absorbeix per complet. Avui s'hi dedica en cos i ànima, deixant via lliure a la seva passió, l'esport, i a tot el que representa i l'acompanya. I Alpicat és el descans d'aquest *guerrer* que, malgrat haver estat un pioner en això dels centres esportius de nova generació, no es veu com un visionari.

Pregunta: Com va anar a parar un manresà com vostè a Lleida?

Resposta: Jo vaig venir a Lleida quan tenia 18 anys a estudiar INEF, i aleshores ja vaig començar a establir els primers vincles. Després, quan vaig

“Visc a Alpicat des de fa quinze anys, i l'elecció va ser per un tema familiar”

acabar la carrera, vaig entrar de professor a l'INEF i vaig trobar una lleidatana. Això ja, sumat, va fer que m'arrelés aquí durant tots aquests anys.

P: I a Alpicat?

R: Fa quinze anys que visc a Alpicat. Alpicat perquè les cases que hi havia allà ens van agradar molt, i a més molts companys professors de l'INEF hi vivien. Ens va semblar un poble molt tranquil, sobretot per a la

“M'ofereix calma, silenci i mil camins per sortir a córrer o en bici”

canalla, perquè poguessin jugar al carrer... Va ser un tema molt familiar.

P: Què li ofereix Alpicat que no li ofereixi un altre lloc de la zona?

R: Els avantatges que té Alpicat per mi són la tranquil·litat, el silenci,... Per mi, la possibilitat de poder-te posar les sabatilles de fer esport i sortir a córrer o agafar la bici i tenir mil camins per fer-ho. I a nivell dels

fills, pel tema educatiu. A més, la meua dona és professora al Mater Salvatoris, de manera que està a cinc minuts de la feina, i jo, des d'aquí a l'Ekke estic més a prop d'Alpicat que si visqués a la Bordeta, per exemple.

P: Com a expert en el tema, quina visió té de l'esport alpicatí i de les seves instal·lacions i possibilitats?

R: Em sembla un poble molt dinàmic, en el sentit que hi ha molts clubs de moltes disciplines diferents, de bàsquet, de vòlei, de futbol,... Però després també és un poble en el que la gent practica molt esport per lliure. Surts a córrer per

camins i sempre et trobes a veïns, corrent, passejant el gos, en bici,... És una meravella, en aquest sentit.

P: Com neix la idea de posar en marxa l'Ekke?

R: Jo abans de l'Ekke tenia un gimnàs a Lleida que es deia Gimnàs Lleida. Enguany farà 25 anys, i va ser fruit d'observar una necessitat de la ciutat de fa 25 anys. Quan compares Lleida amb altres ciutats de Catalunya i d'Espanya, veies que no tenia el nombre de centres i de gimnasos que hi havia en altres llocs. Primer vaig muntar el Gimnàs Lleida i després el negoci va anar creixent, es va anar quedant petit,

fins que va sortir la concessió aquesta de l'Ajuntament de Lleida pels terrenys on és avui l'Ekke. I va ser aleshores quan vaig veure l'oportunitat de fer un pas endavant i fer un salt quantitatiu i qualitatiu per a una instal·lació esportiva del segle XXI, no ja del segle XX. Vam tirar endavant aquesta aposta i aquí estem.

P: En aquell moment no hi havia el boom esportiu que hi ha en els darrers anys. Se sent com un visionari?

R: No, la veritat és que aleshores no hi havia aquest boom, però sí que els que estàvem en el sector, i també els que teníem la visió de com havia

Foto: Genaro Massot

del principi de tot que vaig obrir el gimnàs, vas veient que allò que passa fora d'aquí és el que acaba passant aquí. Va ser sota aquesta perspectiva, d'allò que podia passar, o del que ja estava passant a fora, que vam fer aquesta aposta.

P: Aquest boom del que parlàvem, creu que serà efímer o que ha vingut per quedar-se?

R: Jo crec que en aquests moments ja podem dir que això no és una moda. Es pot afirmar que és quelcom que ja està molt assentat i que difícilment canviarà. A més, tot això descansa sobre unes, no teories, però sí sobre unes realitats sociològiques molt evidents. Sociològiques i biològiques. El nostre organisme està fet per moure's, per bellugar-se i per consumir calories. I la societat en la que estem vivint, la que estem construint, és tot el contrari: és una societat hiper-sedentària, on tots els desplaçaments es fan en cotxe, on totes les hores de treball es fan davant d'un ordinador i ara també totes les hores d'oci es fan davant d'un telèfon mòbil o d'una tablet. Aleshores, per contrapunt, per preservar el que seria la nostra biologia, és evident que necessitem espais on moure'ns, i sembla que la manera que ens ho ha posat més fàcil per moure'ns és mitjançant la pràctica esportiva o l'activitat física lúdica, diguem-li com vulguem. D'alguna manera, aquesta és la forma que tenim de moure'ns sent humans. Perquè sinó, al final faríem bona aquella imatge que s'ha vist alguna vegada en què l'home és un cap molt gran amb un cos super-petit. També caldria fer molta pedagogia, perquè la gent de vegades confon termes i fa coses que no toquen, i això

anat l'educació física, intuïem quelcom. Pensa que joestic en aquest món de l'esport des dels 18 anys, i ara en tinc 52, i

encara que no siguis visionari, poc o molt has vist com estan les coses. I si, a més, viatges arreu del món com jo he fet des

pot semblar un contrasentit que ho digui algú com jo, que viu de que la gent faci esport. Per exemple, la gent surt a córrer per posar-se en forma, quan hauria de ser al revés: cal posar-se en forma abans de sortir a córrer. Cal anar molt en compte, perquè no hem de ser participis ni fomentar que la gent cometi errors que poden posar en perill la seva salut.

P: Quins valors diria que defineixen l'Ekke i quina és la clau del seu èxit?

R: L'Ekke és un centre esportiu de nova generació, en el que el fitness és, evidentment, el pal de paller en el que se sustenta tot. Fitness i aigua, activitat aquàtica. Aleshores, a l'entorn de tot això, hi ha molts elements que acaben de fer efectiva l'oferta i que són, per exemple, l'spa, la ludoteca, tots els clubs esportius, el tema social,... Tots aquests temes que van a l'entorn del fitness i de la piscina a través dels quals molts dels nostres socis i clients troben l'ancoratge que els segueix fent venir cada dia. Uns ho trobaran per una banda, uns altres per una altra... Fins i tot depenent de la vida de les persones, aquests ancoratges han anat canviant, perquè gent que, per

“Alpicat és molt dinàmic, amb molts clubs i molta gent que fa esport per lliure”

exemple, va començar amb la ludoteca quan tenien 8 o 9 anys, ara ja en tenen 18 o 19 i estan fent fitness, i el seus pares ja no els deixen a la ludoteca, sinó que els pares venen als matins a primera hora perquè ja no els han de portar al cole. És una estructura d'oferta molt diversificada que ens dona la possibilitat de captar interessos concrets de molta gent en moments molt concrets de la seva vida.

P: A nivell personal, quins són els seus esports favorits?

R: Jo sóc professor de judo. El meu esport, amb el que em coneix molta gent a Lleida, és el judo. Al Terraferma, on vaig ser professor, i també a l'INEF, era professor de judo. El que passa és que, a mesura que van passant els anys, la pràctica del judo l'he hagut d'anar deixant de banda per les lesions. Ara surto a córrer bastant, també faig bici i faig musculació.

P: Quins projectes de futur té en ment?

R: De moment, aquí a l'Ekke ja hi ha prou feina. Estem molt centrats en el que és l'Ekke.

P: Algun d'aquests projectes podria tenir relació amb Alpicat?

R: Alpicat queda molt a prop de Lleida. Evidentmentestic obert a tot, i de vegades sí que connectes amb coses i penses en coses, però gestionar un lloc tan gran com l'Ekke requereix les 24 hores del dia 365 dies a l'any, i et queda poc espai per fer nous projectes. Tot i que tampoc es descarta, perquè el que sí que és cert és que, a mesura que vas fent anys, el motor cada cop funciona d'una manera més autònoma.

On és?

Us proposem un seguit d'imatges amb detalls de diferents racons d'Alpicat per tal que endevineu on són. Si voleu col·laborar, envieu fotos a revista@alpicat.cat. Les solucions, al següent número.

Alpitest

Nom complet: JOSEP VERGÉ GATIUS

Edat: 69 anys

Estat civil i fills: casat i amb dos filles

Professió: jubilat

Com es defineix: sempre m'he dedicat a la pagesia, excepte durant els últims anys de la meua vida professional, en què he estat el conserge de l'escola d'Alpicat

És més de dia o de nit?

De dia.

Prefereix parlar o escoltar?

Escoltar.

El seu caràcter li ha ocasionat algun problema?

No.

El fi justifica els mitjans?

No.

Creu en la sort?

Una mica sí que hi crec.

Prefereix la rutina o la improvisació?

La rutina.

Televisió, ràdio o premsa escrita?

Televisió.

Com veu les xarxes socials?

Per a la gent jove és una eina important, però a mi ja m'ha agafat una mica massa tard.

El seu mitjà de transport preferit és...

El cotxe.

Mar o muntanya?

Mar.

Carn o peix?

Peix.

Quants amics té?

Una colla fabulosa.

La seva millor virtut és...

La senzillesa.

I el seu defecte més gran és...

No saber dir que no.

La virtut que més li agrada en els altres és...

La sinceritat.

I el defecte que no suporta és...

La falsedat de les persones.

Ser impuntual és...

Un mal costum.

Els polítics són...

Sóc bastant apolític, perquè m'han fet perdre la il·lusió. Els polítics de l'Estat no m'agraden.

Restaurant amb nens o sense nens?

Restaurant amb nens.

Seny o rauxa?

Seny.

Si pogués triar, en quina edat es quedaria?

Als 45 anys.

Si tornés a néixer, hauria treballat del mateix?

No.

Una pel·lícula?

'Els deu manaments'.

Qui paga mana?

Sí.

El que més li preocupa de la societat actual és...

El futur dels meus néts i dels infants en general.

Els joves són...

Haurien de ser el futur del país.

Qualsevol temps passat va ser...

Cada etapa té les seves coses bones i dolentes. En la meua situació, millor ara que abans.

Alpicat és...

El poble de la meua família.

Alpítest

Prefereix parlar o escoltar?

Escoltar.

Quina estació de l'any és la seva favorita?

L'estiu, tot i que totes tenen el seu encant.

Segueix l'actualitat o prefereix viure una mica al marge?

Intento seguir l'actualitat.

Televisió, ràdio o premsa escrita?

Televisió.

El seu mitjà de transport preferit és...

Depèn del destí.

Creu en la sort?

No.

Mar o muntanya?

Mar i muntanya.

Carn o peix?

Peix.

Si tornés a néixer, treballaria del mateix?

Sense cap dubte.

El client sempre té la raó?

No sempre.

Nom complet:
MERCÈ SEUMA GATIUS

Edat: 26 anys
Professió: docent

Millor la pesseta o l'euro?

A dia d'avui em resulta complicat pensar amb la pesseta.

Quin és el darrer llibre que ha llegit?

'Wonder', de R.J. Palacio.

Una pel·lícula?

'Amélie'.

Amb quin animal s'identifica?

Ocell.

I amb quin color?

Blanc.

La seva millor virtut és...

L'empatia.

I el seu defecte més gran és...

El perfeccionisme.

La virtut que més li agrada en

els altres és...

L'alegria tant si plou com si fa sol.

I el defecte que no suporta és...

La maldat.

Dóna molts toms a les coses?

Generalment sí.

El que més li preocupa de la societat actual és...

La injustícia i la desigualtat.

Es mira molt al mirall?

Quan cal.

Els joves d'avui estan millor preparats que els d'abans?

En l'àmbit acadèmic, sí, per a la resta, no.

Els polítics són...

Persones que fan que cada cop m'agradi menys la política.

Qualsevol temps passat va ser...

Un record.

Alpicat és...

El meu poble.

La Bona Cuina

Truita de riu marinada amb caneló d'alvocat

Ingredients per a la truita de riu:

- 600 g del llom superior de truita de riu d'Alfarràs.
- 1 kg de sal grossa.
- 1 kg de sucre.
- 1 branca de canyella.
- Pell d'1 llimona.
- Pell d'1 taronja.
- 50 g de poma.
- 20 g de curry.
- 3 branques de romaní.
- 3 branques de farigola.
- 50 g de cafè mòlt.

Preparació: Fer una barreja amb tots els ingredients menys amb la truita, posar una capa d'aquest marinat al fons d'una gastro, posar a sobre els lloms de la truita de riu i tapar amb la resta del marinat.

Ingredients per al caneló d'alvocat:

- 2 alvocats.
- 1 tomata madura.
- 200 g de ventresca de la truita de riu d'Alfarràs.
- 5 g de suc de llimona.
- Sal i pebre.

Preparació: Pelar la tomata i retirar la gelatina de l'interior, tallar la polpa en daus petits. Pelar un alvocat amb cura, tallar-lo amb la mandolina finament i reservar. Els retalls que ens sobren de l'alvocat els piquem i els ajuntem amb la tomata. Tallem la ventresca en daus petits i la incorporem. Amanim la farsa amb el suc de llimona, sal i pebre. Per muntar-lo, posem fil i posem els talls d'alvocat sense deixar forats i en línia, posem la farsa al mig i enrotllem. S'ha de refredar per tallar-ho bé.

Ingredients per a la crema de mostassa:

- 20 g de mostassa antiga.
- 40 g de salsa holandesa.

Preparació: Barrejar-ho fins tenir una textura uniforme.

Ingredients per arrodonir el plat:

- Ous de truita de riu.
- Caviar d'oli.
- Caviar de tòfona.
- Germinats.

Cuida't

Una de les opcions que tenim per assegurar el benestar de la nostra mascota són les vacunes, que, com en les persones, tenen la mateixa importància i funcionalitat: prevenir malalties molt greus que de vegades poden arribar a ser mortals.

En realitat, una vacuna és un agent patògen que, bé mort o atenuat (tractat perquè no tingui capacitat letal), es fa entrar en contacte amb l'organisme per tal d'evitar que aquest pugui patir la malaltia. El receptor de la mateixa i el seu sistema immunitari detecten i provoquen la creació de defenses contra aquestes malalties, però les defenses creades no persisteixen sempre en l'organisme, per això és necessari revacunar.

Un cop acabat el protocol de vacunació, recordant que existeixen variacions i que el veterinar serà la persona que decideixi quin protocol seguir en funció de cada animal, es recomana la vacunació anual com a recordatori de totes les malalties.

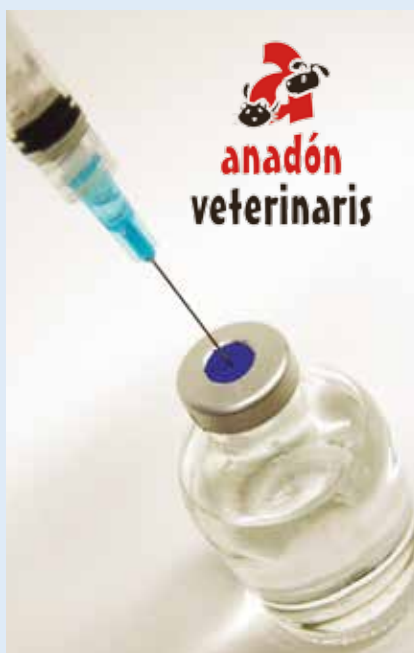
A part de les vacunes, hem de tractar les nostres mascotes contra els paràsits, tant externs com interns. A més, podríem dir que abans de començar amb el protocol de vacunació és necessari desparasitar.

Es classifiquen en dos categories: externs i interns. Els externs són puces, paparres i polls, que normalment se situen en zones de difícil accés per l'animal, com ara les parpelles, dors, llom, orelles, etc. Per prevenir, tenim diferents opcions, com ara pastilles, pipetes o collarets, que tenen una durada d'entre 1 mes fins a 3 mesos.

Els paràsits interns no sempre són detectats a primera vista. Com a prevenció, tenim quasi les mateixes opcions que en la desparasitació externa, disponibles en format de xarop, pasta oral, pastilles o pipetes. És molt important tenir en compte l'edat de la mascota en la desparasitació, ja que el tractament varia. Els cadells menors de 6 mesos s'han de desparasitar mensualment i en els majors de 6 mesos la pauta passa a ser cada 3 mesos. Seguir aquests consells i una alimentació adequada és clau per al tractament.

Jorge Anadón Navarro

PROGRAMA D'UNA VACUNACIÓ ADEQUADA PER ALS NOSTRES AMICS:

Canina

- 1a primera vacuna *puppy* (virus de Brom-Moquillo Canino i Parvovirosi Canina): 1 dosi a les 6 setmanes d'edat o a les 8 setmanes.
- 2a vacuna tetravalent (virus de Brom, Hepatitis, Parvovirosi i Leptospirosi): 2 dosis separades per un interval de 4 setmanes a partir de les 10 setmanes d'edat.
- Vacuna de la ràbia (a Catalunya no és obligatòria): a partir de les 12 setmanes.

Felina

- Vacuna pentavalent felina (leucèmia, rinotraqueïtis, panleucopània i calicivirus): 2 dosis separades per un interval de 3-4 setmanes a partir de les 10 setmanes.
- Vacuna Primucell FIP (virus de la Peritonitis Felina): 2 dosis separades per un interval de 3 setmanes a partir de les 16 setmanes de vida.

Fura

- Vacuna contra el virus de Brom: 3 dosis separades per un interval d'1 mes a partir de les 10 setmanes d'edat.
- Vacuna contra el virus de la ràbia: 1 dosi a partir de les 12 setmanes de vida.

Economia circular

Amb la crisi es va començar a parlar molt, i s'està parlant molt, de canviar el model productiu de la societat actual, i és clau fer-ho des de la perspectiva, tan necessària, de la sostenibilitat i la reducció de l'impacte ambiental del nostre actual sistema

nòmica, sinó també ambiental i social. Una transformació que per esdevenir realitat necessita multiplicar les xarxes de col·laboració i cooperació, en la producció i el consum. És un canvi de model que ens ha d'involucrar a tots, productors i consumidors. Per tant, l'economia circular no és un concepte d'economistes per als economistes, sinó que és un concepte econòmic que s'interrelaciona amb la sostenibilitat, amb l'objectiu que el valor dels productes, els materials i els recursos (aigua, energia, ocupació...) es

tes, els serveis, els residus, els materials, l'aigua i l'energia. Desmarcar-se de l'economia lineal -on s'extreuen els materials de la terra per fabricar els productes, usar-los i després eliminar-los-, i evolucionar cap a una economia circular -on els residus i els subproductes, del final de vida dels productes usats, entren de nou en el cycle de producció com a matèries primeres secundàries-. Però no només això, l'economia circular també va de proximitat, de valorar els productes i serveis del territori, que més enllà del servei que ens presten o necessitat que ens cobreixen, tenen un valor social intrínsec de generació d'ocupació i, en general, un menor impacte ambiental associat. Tots i totes, ciutadans, empreses i administracions, amb les nostres accions de compra d'un producte o servei, podem ajudar a enriquir el territori. I aquest és un dels objectius de PIMEC Joves Lleida, fomentar que les grans empreses i administracions apostin per les pime de proximitat i així poder contribuir a mantenir i fomentar l'economia del territori. Sabem que l'economia circular requereix d'un millor ús dels recursos i de minimitzar els residus, però també de potenciar i apostar per les empreses de la zona, que tenen coneixement i talent, per mantenir et teixit empresarial del territori.

productiu.

És en aquest punt on agafa especial rellevància el concepte de l'economia circular com una alternativa, o si més no com una evolució del model existent, per millorar en l'eficiència dels recursos, de replantejar els cicles productius -des del seu disseny fins a la disposició dels residus-, però també de revisar el nostre estil de consum.

El model circular implica una transformació, no només eco-

mantingui en l'economia durant el major temps possible, i que es redueixi al mínim la generació de residus.

Que això succeeixi dependrà de la nostra capacitat d'adaptació a nivell d'empreses, administracions i persones, que ens permetrà generar estalvis econòmics i millores ambientals i socials. Es tracta d'implementar una nova economia, circular -no lineal-, basada en el principi de «tancar el cycle de vida» dels produc-

Ricard Vizcarra Miquel
Director comercial

Decàleg per fer activitat física amb el bon temps

Amb l'arribada del bon temps, ve més de gust fer esport, però no sempre tenim en compte els riscos que pot suposar la pràctica d'exercici, sobretot en ple estiu i aquí a Alpicat. Molta gent

deixa de banda les precaucions bàsiques que ens porten a deshidratacions o cops de calor. És per això que et recomanem 10 consells per practicar esport de manera saludable.

10 pautes generals en l'elaboració d'un escalfament

1. Roba còmoda i transpirable

Preferiblement roba de colors clars, una mica folgada i fabricada amb fibres naturals, que transpiri per evitar que la calor i la suor s'acumulin al cos, i un calçat bo i adequat per mantenir el peu sec.

2. Àpats lleugers

L'àpat previ (com a mínim de 90 a 120 minuts abans) ha d'incloure una major part d'hidrats de carboni i una petita porció de proteïnes, una petita quantitat de greixos i molt poca o gens de fibra.

3. Beure abans, durant i després de fer exercici

Una bona hidratació és fonamental. Per aquest motiu es recomana beure aigua o be-

guda isotònica abans de tenir sensació de set. Després de l'exercici hem de prendre begudes amb glucosa, fructosa, carbohidrats i sals minerals.

4. Estiraments en acabar

Impedeix l'aparició de dolor muscular tardà (agulletes). Així disminuïm el risc de lesions en futures pràctiques esportives.

5. Adaptar-se a les condicions

Els moments més indicats per realitzar exercici a l'aire lliure són a primera hora del matí o a última de la tarda, i en llocs frescos i ombrejats. Un parc és una bona opció.

6. Reconèixer els símptomes de la deshidratació

La sensació de set, mals de cap, irritabilitat, debilitat, ma-

rejos, rampes, nàusees, vòmits i menys rendiment són signes d'alarma. Cal aturar la pràctica esportiva i rehidratar-se.

7. No aturar-se de sobte

Sempre hem de fer una tornada a la calma progressiva de més a menys intensitat i específica segons l'activitat que haguem fet.

8. Protegir-se del sol

Cal extremar les mesures de protecció, dur gorra, ulleres i crema de protecció solar per protegir el cap, els ulls i la pell dels efectes del sol.

9. Canvi d'activitat

Si la temperatura exterior és de més de 30°C, cal buscar una alternativa en espais tancats amb una bona ventilació i climatitzats, o bé espais amb ombra, o bé practicar esports aquàtics.

10. Preneu-vos un temps per a l'adaptació

El cos necessita entre 7 i 14 dies per habitar-se a la calor, de manera que, passat aquest temps, a poc a poc, podreu anar augmentant el temps d'activitat que realitzeu.

Això no treu que cal evitar sempre les hores de calor màxima.

Andrea Pardell Marco
Col. Núm. 12.837
Gestora Esportiva
Llicenciada en CAFE

Plagues que podem trobar al nostre jardí: com controlar-les

A la primavera, el nostre jardí comença a brotar i hem de tenir especial cura de les plantes que hi trobem perquè aquestes no emmalalteixin. Hauríem de ser capaços de poder identificar les plagues que poden afectar el nostre jardí, ja que ens permetrà tenir més possibilitat d'èxit en el control de la plaga.

En les plantes ornamentals, les plagues que més sovint ens afecten són:

- **Pugons:** són insectes de color verd, marró o negre, molt petits i amb el cos en forma de pera. Es troben sobretot en els brots tendres o en les flors i afecten les plantes d'exterior. Són insectes que succtionen la saba, provocant arrollaments en els brots, i segreguen una melassa que es veu colonitzada per un fong, fent la negreta o la fumagina. Els afavoreixen les plantes molt abonades, sobretot en nitrogen, i també si la planta pateix sed (estrès hídric).

- **Cotxinilles:** és un insecte petit que té un escut protector cerós. Aquest pot ser de color marró, cotonós o estriat blanc. Succtionen saba i això provoca un creixement més lent de la planta, amb un esgrogueïment general de l'aspecte de la planta. Les cotxinilles ceroses fan una melassa que també es veu colonitzada per la fumagina. Es troben en els pecíols de les fulles, en el revers i nervis de la fulla i sobretot en

COTXINILLA (POLL SAN JOSE)

ERUGA D'ANARSIA

PUGÓ

Fons: Serveri de Sanitat Vegetal. Departament Agricultura

les axil·les de la tija. Els afavoreixen els ambients secs i càlids i prefereixen plantes mal nutrides.

- **Erugues:** les erugues són les larves de les papallones (lepi-

dòpters). Poden ser de molts colors i mides. Són masticadores, mengen fulles, flors i fruits de les plantes. Si l'atac és important, poden arribar a matar la planta.

Com controlar les plagues?

Perquè cap insecte esdevingui plaga, hem d'intentar mantenir una freqüència de reg estable i vigilar no abonar en excés, disminuint l'aplicació d'insecticides de forma que controlem les diferents plagues.

Troblem diversos insecticides que ens poden ajudar a controlar la plaga, però cap insecticida funciona per a totes les plagues. Per al pugó, són molt eficaços els neonicotinoïdes com l'imidacloprid. Per a la cotxinilla, el piriproxifen aplicat entre maig i juny. Per les orugues, les piretrines tenen acció contra elles. Segons quins insecticides, requereixen tenir el carnet de manipulador i aplicador de fitosanitari. A l'hora de comprar, haurem de preguntar en quins cal i les indicacions per aplicar-lo amb seguretat.

També podem usar alternatives ecològiques, com ara fer un preparat d'ortigues, aigua sabonosa per dissoldre la melassa, l'extracte de l'arbre de neem, bacillus thuringensis, espinosad, etc.

Lidia Sans Gilabert
Enginyera Tècnica
Cooperativa la Íntima
d'Alpicat

La nostra història, segons un dels fundadors

Per saber qui som, hem de conèixer els nostres orígens. Alpicat Ràdio és l'emissora municipal d'Alpicat, amb una història plena d'il·lusions, voluntat i esforç. Els orígens de l'emissora es remunten a la se-

gona meitat dels anys 80. Joan Mas, Josep A. Ortiz, Antoni Ton Escuer i Ramon Mateu van tenir la idea d'engegar l'emissora, una ràdio pública i al servei del poble, que divulgues i donés a conèixer les activitats del

municipi, i que oferís un espai d'esbarjo als joves del poble. Ramon Ribau va ser un dels membres fundadors d'Alpicat Ràdio, tal com la coneixem en l'actualitat. Ell és l'encarregat d'explicar-nos aquells inicis.

"Explicaré la història tal i com jo la recordo, amb totes les dificultats que hi va haver. No recordo exactament l'any, però devia ser cap al 1985 quan es van posar en contacte amb mi el Joan Mas i el Josep Antonio Ortiz. Volien que mirés de ficar en marxa una emissora de ràdio a Alpicat. Els precursors de la idea van ser el Ramon Mateu i el Ton Escuer, que en aquella època tenien relacions polítiques amb l'Ajuntament. Amb aquest encàrrec, vaig començar a demanar pressupostos dels equips tècnics necessaris per fer ràdio, una taula de barreges, dos plats giradiscos, una gravadora, una platina de cintes de casset, un amplificador, un sintonitzador de ràdio per poder emetre informatius i, com no, un emissor. Vaig presentar-los-hi i van donar l'OK per començar les compres. No cal dir que tot amb factures per justificar les despeses. De tant en tant s'anaven fent reunions a la sala del ball (La Unió) per concretar coses. Penseu que hi assistia molta gent, no crec que exageri si dic que eren sobre una cinquantena. En aquestes reunions vam crear els estatuts de la ràdio, i el Ramon Mateu va ser el primer director. L'Ajuntament va arreglar un dels vestidors de la Sala Unió, en concret el del costat dret, on es va fer el locutori i l'estudi. La instal·lació elèctrica la va fer el Josep Maria Mora, i les taules adaptades de l'estudi i del locutori les va fer el Joaquim Ibars (Qui-met). Jo vaig ser l'encarregat del muntatge de la taula de so, cablejats, connexions, emissor i tots els aparells que vam comprar. A tot això, fèiem reunions periòdiques per concretar mesures per controlar la gent, tot i que, la veritat, s'anaven 'desmadrant'. Després vaig iniciar la meua carrera professional pel meu compte i vaig haver de deixar la ràdio, fent col·laboracions esporàdiques i puntuals".

I fins aquí la història segons el Ramon Ribau. Després, al 1990, el relleu el va agafar el jovent del poble: Albert Gómez, Joan Raventós, Irene Hernández, Carme Hernández, Magda Farreres, Joan Crous,... i tants d'altres que han passat pels estudis d'Alpicat Ràdio. Primer a la Sala La Unió, després a l'habitació de l'Albert Gómez, més tard a la primera planta de l'Ajuntament, i cap a l'any 2000 vam inaugurar els estudis en la seva ubicació actual, la segona planta del Casal Social.

Què se n'hagués fet de la meua vida si...?

La meua mare, quan jo era petita, em feia acompanyar-la a la perruqueria del barri. Ella n'era, de perruquera, però amb sis criatures per pujar –jo la darrera– va haver de deixar el negoci i s'arreglava els cabells ella mateixa. De tant en tant, però, anàvem les dues a la perruquera del barri i, mentre l'arreglaven, jo m'asseia al costat d'un assecador en forma d'ou enorme on es quedaven adormides les padrines i llegia les revistes de la premsa

rosa de l'època. Ara que hi penso, aquest tipus de publicació no ha canviat tant: els *Hola*, els *Lecturas*, els *Pronto*, els *Diez Minutos* s'apilaven en anàrquica disposició. Aquelles estones eren, per a mi, el paradís. Observava dones amb rulons, pines i malles al cap parlant de coses 'de grans'. Després de sentir un: 'aquesta és la petita? Que gran està!' i rebre algun petó marcant-me de pintallavis vermell la galta, m'oblidaven enmig de converses i rialles.

Era el meu moment. Prenia un *Pronto* i buscava amb fruïció una secció titulada: 'Qué hubiera sido de mi vida si...' on algú –normalment una dona– explicava com suposava que li hagués canviat la sort si en un moment donat hagués pres una decisió en lloc d'una altra, hagués decidit continuar amb una relació amorosa o l'hagués trencat, o comprat un dècim de la rifa que va resultar premiat havent tingut ocasió. Gairebé sempre eren circumstàncies sentimentals. I els supòsits que plantejaven tenien un final molt més feliç que en la realitat. La meua ment, que encara no havia

arribat a l'adolescència, imaginava altres finals hipotètics, versemblants o fantàstics, tràgics o dolços, que em feien anhelar i alhora témer el complicat món dels adults.

Molt més tard, ja a la universitat, vaig aprendre que, en termes històrics, a aquest tipus de supòsits imaginaris s'anomena 'ucronia'. *Els Ambaixadors*, un magnífic llibre d'Albert Villaró, es basa en una ucronia: què hagués passat si l'octubre del 1934 Catalunya hagués esdevingut una república independent. *Els Ambaixadors* és una novel·la de ficció, és clar. Perquè és una invenció d'allò que no va ser.

Un altre escriptor i historiador, Jaume Clotet, plantejava fa poc en una entrevista una altra ucronia: com estaríem ara si Pau Claris se n'hagués sortit i Catalunya no hagués perdut la part francesa i hagués esdevingut la segona república europea després de Suïssa. Portaríem quatre segles d'independència. El llibre de Clotet –un cop passat Sant Jordi i venuts els grans bests sellers, aquesta és una petita joia atemporal– esmenta, com diu el seu títol, els 50 moments im-

prescindibles de la història de Catalunya. Cadascun d'ells pot ser objecte d'una ucronia: com estaríem ara si Catalunya no fos, geogràficament, un país de pas forçós de fluxos migratoris? Com seria ara Mallorca si Jaume I no hagués decidit d'envair-la durant un banquet? I si Barcelona no hagués caigut en mans borbòniques el 1714? I si la Mancomunitat hagués continuat? I si l'Estatut del 2010 no hagués estat tombat? I, si ens

posem futuristes, com estaríem ara si no obviessin des de l'Estat les manifestacions del poble català del 2012, 2013, 2014, 2015 i 2016? I si s'hagués pogut celebrar un 9N amb garanties democràtiques? I si no s'hagués jutjat als qui el van fer possible? Hi hauria, a hores d'ara, més o menys independentistes, a Catalunya?

En definitiva, sembla tot una barreja de decisions preses amb un alt percentatge d'atzar. Perquè, si el sisè fill dels meus pares hagués estat un XY i no un XX totalment aleatori, s'hagués quedat al carreró de la perruqueria, jugant a futbol amb altres nens, allunyat d'aquelles estúpides revistes per a dones, que plantejaven dubtes absurds i estèrils. O potser no.

ROSA PEROY

Periodista cultural de La Mañana

Primavera de gran format

Aquesta primavera, Alpicat ha acollit dos espectacles de gran format organitzats a través de l'Escola Municipal de

Música i amb la col·laboració de l'Ajuntament. Les produccions, impulsades per la Fundació Orfeó Lleidatà, s'han pro-

gramat a la Sala La Unió amb l'objectiu d'acostar la música a tots els vilatans vilatanes de qualsevol edat.

Mostra de música moderna

La primera cita va arribar el dissabte 18 de març, quan la Sala La Unió va acollir la Mostra de Música Moderna.

Totes les formacions de música moderna que aglutinen les diferents escoles de música que gestiona la Fundació Orfeó Lleidatà es van aplegar en un concert que va comptar amb la participació de deu agrupacions o combos moderns i una seixantena d'alumnes de l'Escola de Música de l'Orfeó Lleidatà, l'Aula de Música del Col·legi Sagrada Família, i de

les Escoles Municipals de Música d'Alpicat, Alcoletge, Artesa de Lleida, Torrefarrera i Puigverd de Lleida.

Els combos són agrupacions de música moderna formades per estudiants de música d'entre 12 i 17 anys. L'objectiu dels combos és aprofundir en el coneixement musical a través de viure l'experiència de formar part d'un grup de música i aprendre el treball en equip que implica. Gràcies a la Mostra de Música Moderna, vam gaudir de l'actuació de deu

combos i d'un repertori de versions de grups mundialment coneguts, com ara Jackson Five, Aerosmith, Oasis, AC/DC o Nirvana, i també de grups del territori com Love of Lesbian, Els Catarres o Els Pets.

'Fil i cotó'

D'altra banda, el dissabte 6 de maig al vespre, la Sala La Unió va acollir l'estrena de 'Fil i cotó', una producció conjunta entre el Cor Jove i la Coral de Minyons de l'Orfeó Lleidatà.

L'espectacle 'Fil i cotó' narra una història d'amor teixida per la música, que ha estat fruit d'un treball de creació col·lectiva realitzada pel mateix Cor Jove. La narració i el cant

coral serveixen per acostar-nos la vida d'un esclau i una filadora, uns personatges que

viuen una apassionant història d'amor dins la complexitat d'una societat esclavista.

Una escola oberta al municipi

A l'Escola Municipal de Música d'Alpicat oferim activitats adreçades a totes les edats i interessos, i amb un ampli ventall d'instruments, que van des del cant fins a la guitarra elèc-

trica, passant pel baix elèctric, la bateria, el clarinet, la flauta travessera, el contrabaix, el trombó, la trompeta, la viola, el violí o el violoncel, entre d'altres.

Sempre, això sí, amb la voluntat que l'educació musical esdevingui una experiència enriquidora i que estigui a l'abast de tothom que vulgui acostar-s'hi.

emma

Escola Municipal de Música
d'Alpicat

Si voleu més informació i saber totes les activitats que s'organitzen, podeu contactar amb l'EMMA mitjançant el telèfon o el correu electrònic, com també visitant la web.

Escola Municipal de Música d'Alpicat

973 233 554 / info@orfeolleidata.cat / www.orfeolleidata.cat

My name is Webb, Todd Webb

El Doctor Serés compta aquest curs amb un auxiliar de conversa que reforça l'aprenentatge de l'anglès

Aquest curs escolar, l'Escola Doctor Serés ha comptat amb un auxiliar de conversa. La seva ajuda ha estat inestimable, ja que ha passat per totes les aules, des de P3 fins a 6è, reforçant la feina dels mestres, especialment a nivell oral. Aquest fet ha ajudat els nostres alumnes a millorar encara més les seves competències, no només lingüístiques, sinó també socio-culturals, doncs l'auxiliar de conversa els ha ensenyat aspectes d'altres cultures que

els nens han après a respectar i valorar.

El primer en venir va ser en Todd Webb, un noi de Newcastle (Anglaterra) molt agradable i proper, sempre disposat a ajudar. Això va fer que els nostres alumnes se l'estimessin molt, afavorint encara més la seva bona predisposició a aprendre i practicar anglès.

Gràcies, Todd, i gràcies a l'AMPA de l'escola per haver fet possible aquesta enriquidora experiència. Thanks a lot!

Name: Todd Webb. Age: 21. Hometown: Newcastle, England. Language: english. "Hello! I have been living in Alpicat and teaching English at Doctor Serés School for 4 months. I am very happy here! I'm living with families who are teaching me all about the Spanish and Catalan culture. I went skiing in Espot, have eaten tapas in Zaragoza and admired the beautiful landscapes of sunny Spain. I have felt very welcomed by the friendly townspeople of Alpicat, and the wonderful staff and pupils of Doctor Serés. Thank you for having me, I will continue to do my best for the children!"

El regne del senyor Carnestoltes

A les llars d'infants municipals ens va visitar el senyor Carnestoltes, que sempre ens porta la diversió i disbauxa d'aquesta festa tradicional.

A les aules, vam posar en marxa el taller d'elaboració de les disfresses. Aquest curs, han estat inspirades en els noms de les classes. També vam decorar màscares amb colors i purpurines. Vam experimentar amb les disfresses de les paneres que ens van portar l'AMPA tot aprenent la cançó del Carnestoltes. El Carnestoltes rebia cada matí els nens i nenes i els

Les llars d'infants van viure amb intensitat una de les festes més celebrades

donava unes ordres a complir: el dia 1, vestits de color clar i marxar pintats; el dia 2, disfressats; el dia 3, vestits de colors vius i marxar amb màscares; i el dia 4, portar roba fosca i ens posem les disfresses fetes a l'aula. Vam fer una gran festa,

amb confeti, tot ballant i cantant cançons.

Un curs més, va ser un plaer poder gaudir amb els infants i les famílies de la il·lusió que aquesta festa tradicional desperta tant entre els grans com entre els més petits.

Homenatge a Enric Sabaté i Tomàs Zapata per participar a The Spine Race

L'Ajuntament d'Alpicat va ser l'escenari de l'homenatge que amics i veïns van tributar a dos esportistes del Club Excursionista Alpicat, Enric Sabaté i Tomàs Zapata, amb motiu de la seva participació a la duríssima The Spine Race. Tots dos van rebre un record per la seva participació en aquesta cursa.

Els components del CE Alpicat van ser dos dels 120 corredors que van prendre la sortida en aquesta prova, i tots dos van tenir una actuació prou destacada, ja que Zapata, que a més és el president del club alpicatí, va ser el 19è, mentre que Sabaté va acabar al lloc 38. Cal recordar que tant l'un com l'altre compten amb una àmplia experiència en proves extremes i de llarga distància, un fet, aquest, que resulta fonamental per tal de poder

participar a The Spine Race, atès que es una prova a la que s'accedeix per invitació en funció del currículum. En el seu cas, van estar preparant durant un any una cita que els va obligar a afrontar 430 kilòmetres en format non-stop, corrent 135 hores durant una setmana en condicions extremes, amb 13.500 metres

de desnivell positiu i en la que només van dormir unes 8 hores en 5 dies.

The Spine Race està considerada com la prova més dura del Regne Unit i una de més dures i extremes del món. El recorregut travessa llocs amb encant com el Peak District, Cheviots, Yorkshire Dales i el Northumberland National Park fins arribar a la frontera amb Escòcia, i destaca per la duresa del terreny, sense una senyalització específica i on cal ser hàbil amb la tecnologia GPS. A tot plegat hi cal afegir les adverses condicions meteorològiques.

Entrega de diplomes del segon curset d'esquí, celebrat a l'estació d'Espot

El passat 5 de febrer va finalitzar el segon curset d'esquí organitzat per el Club Excursionista Alpicat.

Igual que en l'edició anterior, el curs es va realitzar a l'estació d'Espot Esquí, i enguany hi van participar 40 nens i nenes

d'Alpicat. El curs es va desenvolupar durant quatre dies. L'entrega de diplomes es va realitzar al Casal d'Alpicat.

Activitats per no parar ni un moment

A l'Associació Cultural de Dones d'Alpicat hem encetat una nova etapa, amb molt bona voluntat i moltes ganes de fer coses noves, ja que moltes de nosaltres també som noves dins la junta de l'entitat. L'any passat el vam tancar amb la tradicional Setmana Cultural, que va incloure actes com ara una demostració d'elements nadalencs a càrrec de l'Almerinda Gili, de la botiga Clipverd (l'última ocasió que ens ho ha fet, perquè s'ha jubilat), la cuina de Nadal, la presentació d'un llibre, una demostració d'scrape, l'exposició de pintures del Jacint Vilà i una obra de teatre. Van ser les activitats programades a les que hi van assistir un bon nombre de sòcies. Per Nadal també vam participar en la confecció de les carrosses dels Reis d'Orient.

Com a novetat d'enguany, al Carnaval unes quantes sòcies vam participar a la rua disfressant-nos de papallones. Va ser una tarda una mica freda, però amb les ganes de gresca que teníem, ens vam escalfar de seguida. A més, pel Car-

La matança del porc, setmanes culturals, Reis, Carnaval,... Algú dóna més?

naval dels més menuts vam repartir el berenar de coca, xocolata i aigua, i un grup d'animació va fer gresca per a tots els nens/es participants a la rua. I el dimecres de cenra vam celebrar l'enterrament de la sardina. La comitiva de l'enterrament va sortir de La Unió fins a la plaça de la Natura, on vam fer la cerimònia i, tot seguit, per fer passar la pena, vam anar a berenar al bar El Sol.

El dia de la Festa de la Matan-

ça del Porc vam cuinar la tradicional cassola i vam repartir el dinar per a tots els assistents: llonganissa, botifarra, pa, pomes, gelat, vi i aigua. També hem organitzat la Setmana Cultural de Primavera, juntament amb l'Associació de Jubilats i Pensionistes, amb idees com ara un viatge a Lourdes, una xerrada de Wilfredo Noguera, un curset de cuina italiana, una sortida amb El Tren dels Llacs, una exposició dels diferents treballs realitzats d'alumnes de pachwork, punta al coixí i alguna coseta més. La Festa dels Avis és una col·laboració de la nostra associació, l'Ajuntament i alguns establiments del poble, per a tots els avis i àvies de més de 80 anys, acompanyats pels seus familiars.

I tot plegat sense oblidar la 1a Trobada de Sòcies, amb un dinar de germanor i alguna sorpresa més, ni tampoc la propera junta general del mes de juny. Esperem seguir comptant amb una bona participació en tots els actes programats, ja que estan preparats amb molta il·lusió.

Més vius que mai

Veus en Vers va visitar Dolceacqua i va oferir poemes per als absents, a més de participar en nombrosos recitals.

Un cop escolades les vacances d'estiu, la millor manera d'encetar el nou curs fou l'anada a Dolceacqua. El viatge, organitzat per l'Ajuntament per agermanar associacions i entitats, va ser força positiu per a Veus en Vers. Poder parlar i intercanviar opinions, després d'un petit recital de poesia, mostrar la nostra manera de fer i donar a conèixer els nostres autors, ens va dur a un enriquiment veritablement valuós.

A la tornada ens posàrem a treballar en el que més tard es va confirmar com el nostre recital més mediàtic. Presentada la proposta al regidor de l'Ajuntament Juan Limón, se'ns va donar el vistiplau. Es tractava de recitar al cementiri per Tots Sants. Un homenatge als difunts, a totes les persones que estan enterrades allí.

Tants i tants autors han escrit sobre la mort poèticament i sovint ho ignorem. D'aquí la idea del nostre director, Joanmiquel Franco, d'aquests *Poemes per als... absents*. Un recital inicial, per al públic en general, paraules de poetes que sense embuts parlen de les absències, i després una lectura a peu de tomba per a les famílies que ho desitgessin. I a la setmana següent, a preparar els Nadals. També

d'acord amb l'Ajuntament, la Biblioteca Sant Bartomeu i la Gestió de Serveis Sanitaris, ens vam involucrar en el projecte *Alpicat amb la Marató*, oferint el nostre seguit de poemes nadalencs. Ens acompanyà en aquesta ocasió el grup musical *Ella nos vuelve decentes*, que va captivar el públic amb la seva música i la veu de la jove Carla Gardeñes.

Una altra mostra d'aquestes poesies les vam recitar el 18 de desembre a la Parròquia Nostra Senyora de Montserrat, participant en un concert a benefici de Càritas. També

**La innovadora
activitat de Tots
Sants va suposar
un èxit per a
Veus en Vers**

a benefici de Càritas van participar en el Concert del Cel i del Blau, en honor de la Mare de Déu del Blau, a la Catedral Nova de Lleida el 5 de febrer, recitant poemes dedicats a l'esmentada Mare de Déu.

La poetessa lleidatana Rosa Fabregat, present a l'acte, i de qui vam recitar la seva significativa *Traieu-me el blau*, poesia guanyadora, l'any 1980, de la Flor Natural del Certamen de l'Acadèmia Mariana, ens va honorar amb la seva felicitació, alhora que es va voler fotografiar amb el grup.

I com a cloenda a les tasques d'aquests darrers mesos, el 20 de febrer vam estrenar a la l'església de Sant Ignasi de Loliola de Lleida el recital *Lleida t'estimem*, un recorregut per les paraules de poetes lleidatans testimoni d'allò que ens representa i identifica. L'acte, també de caire solidari, comptà amb una bona participació i col·laboració. La música al piano sonava meravellosament en mans de Fernando Aventín. Estem contents, ha sortit tot bé i tenim altres projectes a la vista que ja us explicarem.

La festa de la castanyada

La castanyada és una festa popular de Catalunya que celebràvem el dia de Tots Sants i que darrerament s'ha desplaçat a la vigília, a la nit del 31 d'octubre a l'1 de novembre. Segons diuen alguns cronistes, aquesta tradició de menjar castanyes es va iniciar durant la nit de Tots Sants al dia dels Morts, és a dir, la nit de l'1 al 2 de novembre. Fa anys, durant aquesta vetllada, els campaners de les esglésies no paraven de fer sonar les campanes per avisar els veïns de l'arribada del moment de pregar pels difunts. El gran cansament que produïa moure les rudimentàries estructures dels campanars durant hores feia necessari refer forces. Per això els campaners s'enduien castanyes, el fruit que més abundava en aquesta època de l'any, i alguna ampolla de vi dolç. L'origen dels panellets i la seva relació amb Tots Sants és una qüestió encara no aclarida. Alguns historiadors defensen que poden ser una evolució d'antics àpats funeraris en què se servien menges de llegums,

Sorgeix arran que els campaners tocaven tota la nit recordant els difunts

fruita seca i els pans, que eren l'ofrena als difunts en els funerals, més popularment panets, panellets o mitgetes. L'àpat tenia un sentit simbòlic de comunió amb les ànimes dels difunts, i tot torrant les castanyes, es resaven les tres parts del rosari pels difunts de la família. Però molt abans de tot això, diuen que els avantpassats di-

vidien l'any en dues parts: la de la llum, que abraçava els mesos de primavera i estiu, i la de la foscor, que englobava tardor i hivern. I entre les dues hi havia un període de transició on es creia que els difunts podien contactar amb els vius. I és aquí on ho podem lligar amb el Halloween. Els esperits dels difunts tornaven a la terra per demanar aliments, i si els humans no accedien a les seves peticions, els feien víctimes de malediccions: o em dones alguna cosa o et faig una mala passada, que seria la traducció del popular 'truc o tracte'. Per evitar que els esperits dels difunts entressin a les cases, la gent les decorava amb ossos, calaveres i tota mena de coses desagradables per espantar els morts. En qualsevol cas, la castanyada i Tots Sants confirmen que l'estiu s'ha acabat definitivament. La terra espera la sembra i els arbres perden les fulles. No fa estrany que sigui per aquestes dates que, des de temps immemorials, la gent recordi els qui ja no hi són.

JUNTA DIRECTIVA

Presidenta: Mercè Farran Olivé. **Vicepresident:** Josep Vergé Gatius. **Secretari:** Ascen Bria Purroy. **Tresorer:** Climent Besa Bellart. **Vocals:** Quimet Gilart Gilart, Antònia Manonelles Torrelles, Joan Roure Gatius, Mercè Capell Mir i Manel Moral Muro.

Un projecte per treure de l'oblit el Tossal de la Corona

"No puc, tinc cau" és una frase que es repeteix constantment entre els que pertanyem a la gran família de l'escoltisme. Si poguéssim adoptar la vista d'ocell per un moment i féssim un recorregut al llarg de la història i del territori, ens adonaríem que aquest moviment va començar molt abans del que ens pensem i que som molts els que en formem part. De fet, l'essència de l'escoltisme està en les persones que deixem petjada en el món a partir de l'educació i que creiem en un món millor.

El mètode escolta es defineix com un sistema d'autoeducació progressiva basat en l'aprendre fent, el treball en equip, la progressió i el desenvolupament personal, entre altres coses. Actualment aquest gran moviment pertany a tres associacions diferents que presenten ideologies específiques i a partir de les quals s'està treballant el procés de fusió basat en el consens ideològic. En el cas d'Escoltes Catalans, els tres pilars essencials són la laïcitat, la catalanitat i la coeducació.

Una associació tan gran requereix una molt bona organització. És per això que dividim el territori català en vegueries on els caus que la formen es reuneixen una vegada al mes per a posar-nos al dia i portar l'opinió de l'equip de caps (o consell de l'agrupament) a la resta.

Les decisions més importants del curs es prenen a l'Assemblea General Ordinària, on tots els membres d'Escoltes Catalans podem assistir per dir

la nostra i votar tots els programes i memòries del curs.

A nivell de cau, ens organitzem en diferents rols. En el nostre cas, cada membre de consell té una tasca i, d'aquesta manera, la feina queda repartida entre tots. Algunes d'elles són el cap (o equip) d'agrupament, seguiment pedagògic, relacions exteriors, seguiment econòmic, etc.

Per altra banda, diverses vegades a l'any també es realitzen trobades de formació a nivell local o nacional, en les quals els caps assoleixen coneixements que després apliquen envers els infants i comparteixen experiències amb altres caus.

Després de nou anys de construcció d'un Agrupament Escolta en el nostre poble, creiem que hem arribat a la teulada. El nostre sostre avui dia el formen l'ambició i el compromís, ja que són els dos factors necessaris per crear un futur ple de projectes i il·lusions. És per aquest motiu que volíem donar a conèixer què ens portem entre mans.

Tenint en compte que al nostre poble tenim el Tossal de la Corona, un espai natural que tots contribuïm en el seu estat d'oblit actual, hem posat en marxa un projecte de reactivació d'aquest. No solament ho durem a terme els

membres de l'AE Taciplà, sinó que hem obert una borsa de voluntaris per tal que puguin col·laborar tots aquells que ho desitgin. Per tant, el nostre objectiu és fer d'això un projecte comú en el que tots hi siguem participants.

Temps de canvis en educació

En els darrers anys, no hi ha cap institució educativa pública o concertada que no hagi posat el seu projecte pedagògic a mans d'experts i de professionals del sector per tal d'albirar quins canvis s'han de dur a la pràctica, com caldrà fer-ho i quins seran els eixos clau de tot aquest procés d'innovació.

Se sol afirmar que encara treballarem amb eines del segle XX adreçades a alumnes del segle XXI i que tot plegat va quedant obsolet. Els nous gurus de la psicologia o de la pedagogia llencen proclames més teòriques que pràctiques de com cal procedir i de quines són les metodologies emergents que cal aplicar si volem tenir entorns educatius de qualitat.

El llistat de receptes és extens: programes d'educació socio-emocional, gamificació dels aprenentatges (tot ha de ser lúdic), projectes innovadors (sobretot han de dur aquest

terraferma

adjectiu!), entorns motivadors, generació de talent, personalització de l'aprenentatge, estímul de la competència digital, etcètera.

Tot és prou important; que no se'm mal interpreti! I cal avançar, òbviament. No moure's, de fet, ja seria retrocedir. Però l'educació no vol presses. La història de la pedagogia ens ha permès d'aprendre que allò que avui sembla tan important, demà passat ja no ho

El projecte ha de ser compartit, però a l'aula és cosa del professorat

és tant. I el que resulta imprescindible en una escola, en una altra ni tan sols és un element a considerar.

De fet, adés i ara, allò que continua sent essencial és que les famílies, els docents i l'alumnat treballin cooperativament en un clima de confiança i de respecte mutu. Tot partint de la base que els primers educadors són els pares (i les mares, ja s'entén), sempre és una bona opció compartir el principi que ningú no ha de trepitjar el territori de l'altre si no volem prendre mal tots plegats. El projecte educatiu ha de ser necessàriament compartit; però la seva traducció a l'aula, l'estratègia metodològica, és cosa del professorat. Cap sistema educatiu ha aconseguit ser millor que els seus mestres i professors. Ells ho saben i les famílies també.

Jordi Viladrosa i Clua

Pedagog i cap d'estudis del Col·legi Terraferma

El futbol gaudeix de bona salut

El Club Atlètic Alpicat ha encarat la segona volta del campionat de lliga a Primera Catalana amb totes les opcions per intentar mantenir la màxima categoria territorial. El primer equip amateur es manté fora dels llocs de descens a Segona Catalana i segueix competint setmana rere setmana contra grans conjunts

de tot Catalunya per tal de consolidar la categoria.

Per la seva part, l'amateur B afronta el final de lliga en els llocs capdavanters i amb la possibilitat d'aconseguir l'ascens a Tercera Catalana. L'equip és el màxim golejador del seu grup i té a tocar el títol de lliga.

També està fent una bona

temporada l'equip juvenil a Primera Divisió, categoria en la que aspira a assolir la permanència i a seguir-hi la propera temporada.

Pel que fa al futbol base, la Unió Esportiva Alpicat ha celebrat el títol de lliga aconseguit pel seu equip debutant, que ha guanyat 7 dels 10 partits de la seva lliga, en els que ha signat 78 gols. Dins la bona línia de tot l'equip, cal destacar la gran actuació de David Pizarro, que amb 51 gols ha estat el màxim golejador de la categoria a tot Catalunya.

El moment dolç dels equips sèniors i juvenil és compartit per la base de la UE Alpicat, amb un títol del debutant

Créixer fent bàsquet

El Club Bàsquet Alpicat és una entitat que es va fundar paral·lelament a la construcció del Pavelló Municipal Antoni Roure Vila, amb l'objectiu que els nostres fills i filles desenvolupessin uns hàbits saludables en l'esport, en la companyia i en l'art de saber gaudir en tot allò que es practica, en aquest cas, el bàsquet, i amb la voluntat de consolidar equips d'alt nivell que ens representessin dins i fora del territori, en competicions oficials. El nostres principals objectius són:

1. Fomentar l'esport entre els nens i nenes del poble.
2. Introduir hàbits esportius i saludables en tots els jugadors.
3. Millorar i incrementar totes les categories que actualment té el club (equips: escola, preminis, minis, infantil, sènior territorial B, sè-

Entenem l'esport com una via per aportar a l'educació valors indispensables

4. Reforçar el bàsquet a través de la base, incidir en tots els equips i conservar l'equip de Primera Divisió Catalana, que representa el club i el poble a nivell català.

Considerem que la pràctica de l'esport en general i la de l'esport de grup en particular, és importantíssima per al creixement dels nostres joves, aportant a la seva educació valors indispensables per al dia de demà. La companyia, el compromís, l'esforç, la diversió, la constància, la capacitat de gaudir de les victòries i d'assumir les derrotes són valors que volem inculcar als nostres esportistes i que, de ben segur, els serviran per afrontar altres facetes de la vida i ser millor ciutadans i ciutadanes. No cal dir que ajuden a reforçar el nostre projecte resultats com ara l'obtingut per l'equip sènior B, que el passat mes de gener es va proclamar campió de la Copa Federació. Enhorabona a tots els equips del club, perquè tots són campions!!

Història, arrels i identitat del club

L'Hoquei Club Alpicat neix la temporada 2004-05, recollint la tradició i passió existent per l'hoquei, per esdevenir, amb el pas dels anys, un dels referents d'aquest esport al Segrià.

El camí ha estat dur, i en ocasions difícil, però, amb l'esforç de tots, col·laboradors, patrocinadors i el suport de l'Ajuntament, s'ha aconseguit arribar al gran nivell actual, amb equips de base sòlids i consolidats en totes les categories, i una escola forta i en creixement.

Al llarg d'aquests anys, més de 500 jugadors, familiars i col·

laboradors han format part d'aquest projecte, que ha arrelat l'hoquei al municipi i ha portat el bon nom d'Alpicat per tot Catalunya.

Gent diversa i normal, que te-

nim fills i filles apassionats per l'hoquei, pares voluntaristes que mai es posaran uns patins, però que veuen en l'esport una eina bàsica i potent que contribueix a la formació i maduració equilibrada dels seus fills, gent d'Alpicat, però també de Lleida i de molts altres pobles. Gent que s'ha trobat, s'ha unit i s'ha posat a treballar en comú per dur endavant aquest projecte il·lusionant. Gent que esmerça diners, temps i salut, sense mirar prim, per l'Hoquei Club Alpicat i per les persones que en formen part.

Malgrat ser un club jove, ja som un referent al Segrià gràcies a la nostra gent

L'equip sènior masculí és només la punta de l'iceberg de tota la tasca de base

► On som ara?

En l'actualitat ens trobem immersos en un dels reptes més grans de la nostra curta però intensa història. El nostre primer equip va pujar a la divisió de plata de l'hoquei patins a nivell de tot l'Estat espanyol, la qual cosa ha fet que la intensitat i exigències siguin molt més grans.

L'equip, que segueix format per jugadors amateurs del planter, ho està donant tot, i això, juntament amb la gran

tasca de l'equip tècnic, es veu reflectit en la classificació.

Però això no es tot, ni de bon tros. Això és la punta de l'iceberg, potser una de les parts més visibles, però que no se sustentaria si no fos per tots els infants i adolescents que formen part de la nodrida base del club, en l'actualitat la més nombrosa del Segrià, que ens permet ser on som.

Així mateix, tenim un equip femení que està competint des de fa quatre anys, amb esperit de millora contínua, que de

ben segur, emmirallades en el primer equip masculí, ben aviat començaran a recollir el fruit del seu esforç en forma d'ascensos.

Creiem fermament en l'esport com una eina integradora dins de la societat, i al club, per sobre de tot, el que volem és formar persones amb els valors nobles de l'esport: respecte, companyonia i superació. Tot el que fem i som, sense aquests valors no serviria per res, doncs els resultats esportius per si sols no són res.

Superant l'equador amb bona nota

Després de la primera fase federada i escolar, des de l'Alpicat Volei Associació ens agradaria fer un repàs de la bona temporada que s'està vivint al nostre club.

D'una banda, l'equip de categoria benjamí ha quedat primer de grup, i aquestes jugadores són l'escola de vòlei, futures promeses del vòlei alpicatí.

En la categoria d'alevins, hem participat amb tres equips, un d'ells benjamí però amb moltes aptituds. Aquesta categoria es dividia en dos grups: en el grup A, l'aleví A i l'aleví B de l'Alpicat han quedat en la quarta i cinquena posició, respectivament, però empatats a punts; en el grup B, l'aleví C del nostre club ha quedat primer, guanyant-ho tot.

A la categoria infantil, l'Alpicat també ha jugat amb més d'un equip: l'A i el B, que han quedat quart i vuitè de setze equips, respectivament.

Finalment, en l'última categoria se n'agrupaven dues: cadet i juvenil, tant equips femenins com mixtes. L'Alpicat cadet femení ha quedat quart, mentre que l'equip juvenil mixt ha estat segon.

Aquesta primera fase dels equips escolars, que aplega una seixantena de jugadores, és participativa i serveix per confeccionar els grups de la fase competitiva. També serveix perquè les jugadores tinguin un primer contacte amb

El club organitza un concurs de càntics per animar tots els seus equips

altres equips i es consolidin com a grup. Com podeu comprovar, l'evolució és força positiva i esperem que en la segona fase continuïn millorant, tot agraint la tasca dels nostres entrenadors/es: Aldana, Júlia, Andrea, Alejandro i Paul.

Pel que fa a l'equip femení sènior federat, està jugant a la categoria de Tercera Catalana. En la primera fase, ha quedat primer de grup, amb només un partit perdut. Ha tingut una gran trajectòria des de principi de temporada, i

més tenint en compte que l'any passat es jugava per la permanència en aquesta categoria i que aquest any s'està jugant per l'ascens. Enguany ha començat a entrenar les federades Rubén Eritja, amb una extensa trajectòria com a entrenador de primera categoria estatal.

També aquesta temporada, com a novetat, s'organitza un concurs de càntics per animar tots els nostres equips. Podeu consultar les bases i seguir l'actualitat a la web, Twitter i Facebook. Des de l'Alpicat Volei Associació ens agradaria animar-vos a venir als partits de les federades i dels escolars i a gaudir del bon vòlei! Els dissabtes al matí al pavelló de l'INEFC i els diumenges alterns al pavelló Antoni Roure. Amunt Alpicat!

Un altre pas endavant

Aquest any, després de tant de temps intentant-ho, hem aconseguit que el Club Karate Alpicat reuneixi tots els requisits per poder formar part de la Federació Catalana de Karate. Es tracta d'un punt molt important per al club, ja que estar federats ens dona avantatges com ara l'assegurança dels nens, el reconeixement oficial dels graus dels cinturons i també el fet de poder anar als campionats organitzats per la Federació. És una fita per la qual estem molt contents. Pel que fa a l'àmbit estricta-

ment esportiu, hem començat l'any participant en dos campionats.

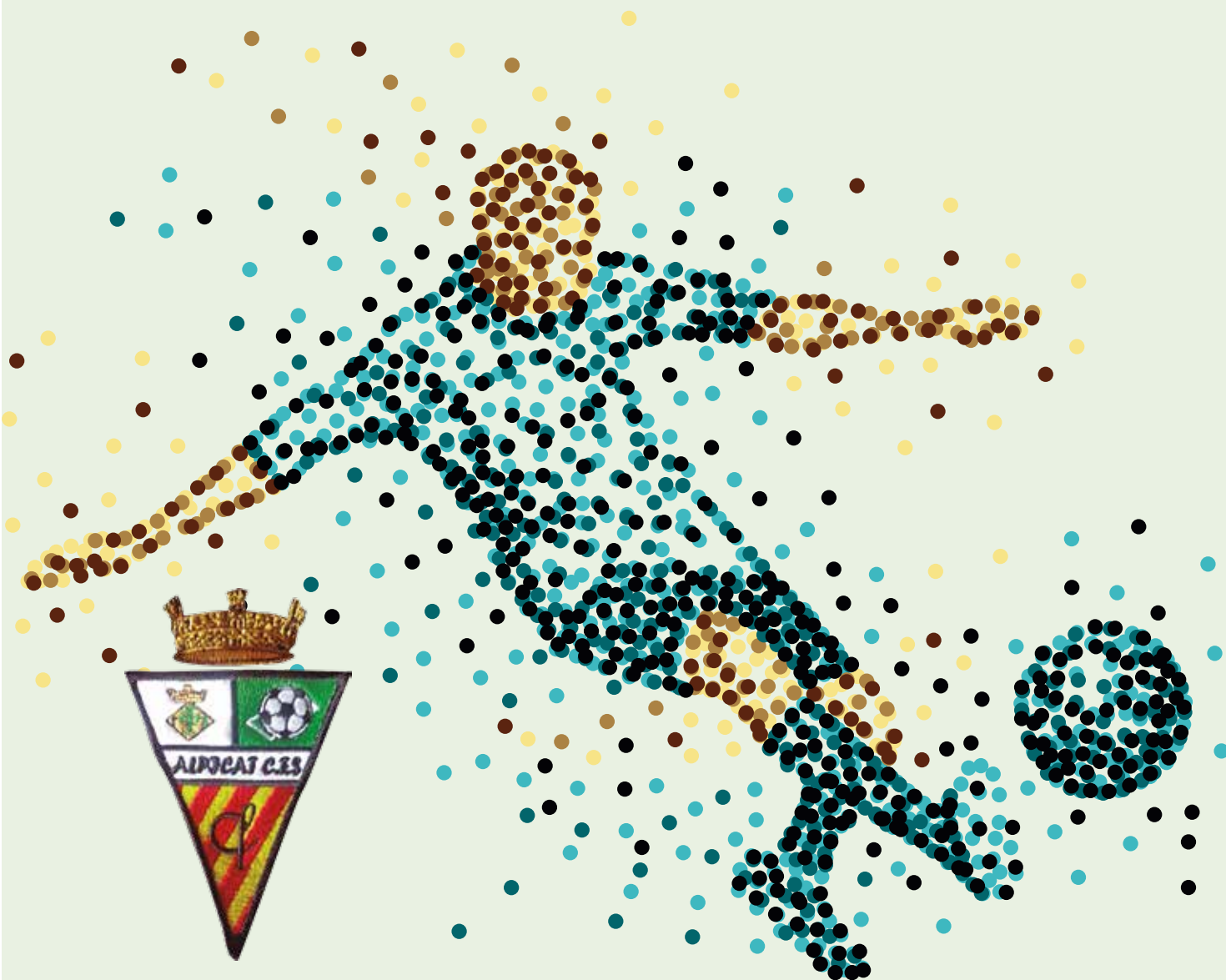
D'una banda, al Campionat de Catalunya de Woku, que

es va celebrar a Cervelló el 4 de febrer i on vam aconseguir dos podis en kata gràcies a Marcus Calviño i a Hugo Portillo, que van ser primer i segon, respectivament, cadascú a la seva categoria.

L'altra competició ha estat el Campionat celebrat a la Seu d'Urgell el 12 de febrer, on també vam obtenir un podi amb Hugo Portillo, tercer en kata. Cal destacar també que el nostre nou Sensei, Joel Bañeres, va participar als dos campionats i també va ser primer en kata en tots dos.

El Club Karate Alpicat aconsegueix el reconeixement oficial per part de la Federació Catalana

Orgullosos de patir

Aquesta temporada suposava un gran repte per a tot l'equip del Club Futbol Sala Alpicat, pel fet de poder formar part de la lliga de Divisió d'Honor de la Federació Catalana de Futbol, una competició que mai no havia pogut gaudir ni disputar i que és a nivell de tot Catalunya.

La plantilla s'ha trobat amb una lliga molt competitiva, amb bons equips, i en què es veu un nivell alt de futbol sala, amb moviments constants, estratègia a pilota parada i grans jugadors formats des de ben petits en aquest esport. Per totes aquestes circumstàn-

cies, a l'equip l'hi està costant molt adaptar-se a la categoria i tirar endavant els partits.

La base de la plantilla és la mateixa que l'any passat va aconseguir l'ascens de categoria, i cal destacar que sis

dels dotze jugadors que la formen són del poble.

Malgrat trobar-nos a la part baixa de la classificació, l'equip valora molt positivament el fet de poder ser en aquesta categoria, donant molt més mèrit a tot allò que fem o aconseguim. Per poques victòries que puguin arribar a ser, la satisfacció és molt més gratificant, donant sentit a l'esforç i al sacrifici que tots fem. I per tot això, l'equip ho donarà tot per deixar el poble el més amunt possible i allà on es mereix. Això ens dóna forces per seguir lluitant i creient en les nostres possibilitats.

L'esperit no té edat ni fronteres

L'any 2009 es va constituir formalment l'Associació Esportiva Veterans d'Alpicat. La llavor venia de no gaire lluny: un grup de gent amb esperit jove que, tot aprofitant les hores lliures al camp de futbol, es va anar consolidant com a col·lectiu.

Amb 56 socis i 9 associats, l'Associació ha passejat el nom d'Alpicat per ciutats tan diverses com ara Munich, Irún, Dundee, Santander, Dublín, Màlaga i Rotterdam, disputant partits amistosos amb clubs d'aquestes poblacions. De la mateixa manera, ja és tot un clàssic el partit a la nostra Festa Major amb rivals propers.

El pàdel o el ciclisme també tenen adeptes a l'AEVA, i alguns dels nostres socis participen en les activitats lúdiques organitzades a Alpicat durant l'any. La calçotada, els sopars i les trobades familiars són complements dels partidets de cada dilluns i dimecres. I els estiraments (i la cervesa) ajuden a la recuperació post-partit.

Des del 2009, els veterans han passejat el nom d'Alpicat arreu d'Europa

Hunts open Harts to Alpicat

PETER CARROLL
peter@alpicatgroup.com

HARTSTOWN Hunts-town Football Club hosted Aevu Veterans Alpicat last Saturday, with a view to setting up a connection with the Catalan club for future friendly fixtures between the two sides.

"It was great to have the lads over, it was a real community effort and we have plans to head over to them in May of next year," said McCabe.

"There was a presentation before the game when we exchanged gifts from both clubs and the game was played in great spirit."

Despite the game not being much of a contest, Alpicat losing 8-1 against a makeshift HHFC side that used a few players from three different teams, the Catalan side became famous for," said McCabe.

"We had a reception for them back in the Haristown House, the club bought them a few rounds and the atmosphere was brilliant when the Barcelona game was put on television."

"They were chanting for Messi and then our lads would start up a Ronaldo song, but it was all a bit of craic and the Catalan team started a train around the pub at one stage."

"We arranged food from the Magic Wok - which went down very well."

Such was their delight with their visit to Blanchardstown that Aevu Veterans Alpicat sent a message to the Dublin side that read the following: "Just want to thank you for all that you have done for us, I would like to see you playing football with us, so I hope you'll visit Alpicat, we could play against you, have good times after match."

"We enjoyed our visit to HHFC so much. Thanks to all players and managers and I will be back soon."

Pares i esport

No fa massa em vaig passar per les instal·lacions esportives d'Alpicat i vaig ensopegar amb un partit d'adolescents que jugaven amb ganes i amb molt *fair play*.

Allò que em va cridar més l'atenció, però, va ser un pare de l'equip visitant que no callava, que durant el partit deia al seu fill què havia de fer i què no. Des de la grada li explicava tècnica, tàctica, li donava consells i li exigia implicació, "que sentís els colors" del club pel qual jugava. El noi el mirava de reüll i seguia jugant. Segur que li hagués agradat canviar a l'altra banda del terreny de joc, però com que era una persona molt aplicada, va seguir les indicacions de l'entrenador i va intentar continuar jugant mentre el pare li anava retransmetent el partit. Aquest pare feia això perquè estimava molt el seu fill, perquè es delia que el seu fill ho fes bé. Tots els pares volen el millor per als seus fills i filles!!!!

Però aquest pare no sabia que actituds com la seva fan que molts esportistes abandonin precoçment la pràctica esportiva perquè no poden aguantar la pressió.

Si voleu que els vostres fills o filles gaudeixin de l'esport:

- No els sotmeteu a un interrogatori després dels entrenaments i dels partits. Tot i que els pares heu d'estar expectants al procés de formació dels fills i filles, no els pressioneu. És el seu temps d'oci.
- No critiqueu mai amb vehemència el seu rendiment esportiu. Estan practicant un esport i prou, no estan iniciant una cursa cap a l'esport professional.

- Si no tenen ganes de xerrar sobre un problema que ha succeït durant el partit o entrenament, no els forceu, doneu-los afectivitat i feu-los entendre que esteu al seu costat. Ells ja trobaran el moment de parlar-vos-en.

- No compareu el seu rendiment amb el d'altres nens o nenes.

- No els castigueu mai (i de vegades penso que tampoc no els hauríeu de premiar) per la qualitat de les seves habilitats esportives.

- Admeteu que l'errada (a l'igual que l'arruga en la roba de vestir) és bella i necessària.

- No l'entreneu pel vostre compte. Ells volen uns pares que juguin amb ells, d'entrenador ja en tenen.

- No us comporteu com el seu entrenador durant els partits. Feu de pares animant-los i mostrant-los estima, i reserveu la millor abraçada i estimada per quan s'acabi el joc.

- Acompanyeu els vostres fills i filles en la seva pràctica esportiva. Ells esperen de vosaltres suport, no desitzen un repre-

sentant esportiu que pregoni als quatre vents les qualitats del seu "representat".

- Acompanyeu els vostres fills en la pràctica esportiva amb la mateixa voluntat educadora que presideix cada segon de la vostra vida. I, per tant, vigileu a qui els confieu. Els valors que difonguin els clubs no poden entrar en contradicció amb el sistema educatiu de l'escola, i els seus entrenadors haurien de tenir la mateixa voluntat educadora que els mestres.

Si pel motiu que sigui, els fills no us agraeixen el vostre comportament de "bons pares acompanyants", us asseguro que el seus entrenadors sí que ho faran.

ANTONI COSTES

Catedràtic a l'INEFC de Lleida de Didàctica de l'Activitat Física i l'Esport

Patrimoni artístic d'Alpicat

Fa poc, una mestra de l'escola Doctor Serés ens va demanar informació al voltant de les escultures que embelleixen el nostre poble. Havia plantejat un treball als seus alumnes i no troba-

va referències enlloc. Amb l'objectiu d'omplir aquest buit i a la vegada inventariar breument el patrimoni artístic municipal us acostem aquest article.

“Natura”, conjunt escultòric d'Albert Corretgé i Xavier Pros

Situada a la plaça de la Natura, l'escultura la van dissenyar i la van regalar al poble aquests dos veïns i professionals del municipi, amb motiu de la jubilació del primer, l'any 1999. Està plena de simbolismes en els materials i en les formes:

són quatre pilars de fusta de bolondo envoltats d'unes rees d'acer (per recordar els oficis dels artistes) que sorgeixen d'una font en forma de pera feta amb pedra del pla. Fusta, ferro, aigua i pedra són elements naturals, transformats.

“Homenatge als mestres”, escultura d'Enric Orobitg

L'Ajuntament d'Alpicat va encomanar a l'escultor de Verdú Enric Orobitg aquesta escultura en homenatge als mestres que han dedicat la seva vida a l'ensenyament i que han acompanyat els seus alumnes en el procés d'aprenentatge. Va ser instal·lada al març de

l'any 2005 en la zona escolar del municipi, entre la Llar d'Infants L'Estel i el col·legi Doctor Serés. Es tracta de dos figures humanes que representen el mestre i l'alumne units per un núvol que simbolitza la transmissió del coneixement de l'un a l'altre.

“Deporte”, escultura de Clemente Ochoa

Amb motiu d'una mostra a l'Espai Ignasi Puente l'any 2007, es va exposar aquesta obra del reconegut escultor navarrès Manuel Clemente Ochoa (Cascante). Està construïda amb acer inoxidable, amb formes abstractes que intueixen moviments de diferents

esports. L'obra l'emmarquem dins la seva etapa de geometria abstracta i d'escultures monumentals pensades per a espais públics. Treballant amb materials pesats aconsegueix donar versatilitat i lleugeresa a les obres. Està instal·lada a la plaça de Catalunya.

“Pere Ibars Vila”, bust de Rubén Aranda

L'Ajuntament va encomanar a l'escultor local Rubén Aranda un bust per retre homenatge al senyor Pere Ibars Vila, veí entranyable d'Alpicat que, durant els anys de la Guerra Civil i posteriors, fou mestre de la població, sense títol però amb molta vocació. L'any 1958, en

deixar la docència, Pere Ibars Vila va continuar vinculat al nostre poble fent tasques administratives a la Germandat Sindical i al Sindicat de Regs. El bust està situat a la plaça de Maria Rúbies i es va inaugurar per la Festa Major de Sant Sebastià de l'any 2011.

Rellotge de sol, obra d'Agustí Serés

Tot i no ser una escultura, el rellotge de sol situat a la plaça de Gaudí embelleix aquest espai públic. L'autor és Agustí Serés Santamaria, alpicatí i metge de professió que, entre les seves aficions, hi ha el disseny de rellotges de sol. Es tracta d'un rellotge equatorial que, situat sobre un pedestal de formigó, compta amb un visor

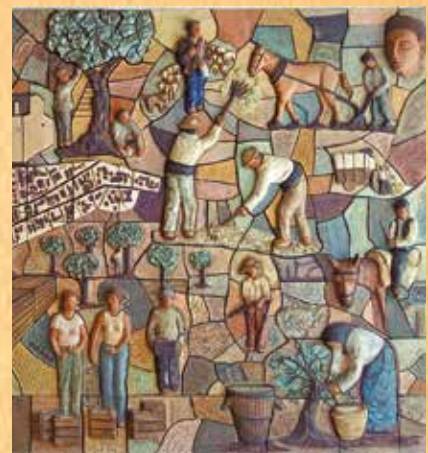
que permet observar l'estrella polar i en el qual es reflecteixen les hores. L'11 d'abril del 2015, dins els actes del congrés d'Olearum que es realitzava a Alpicat, es posà en marxa aquest rellotge. És un regal de l'autor a la població i, juntament amb una olivera, vol homenatjar els nostres avantpassats i ser un símbol d'eternitat.

“Alpicat ahir-avui”, mural d'Enric Orobitg

L'any 1999 es va inaugurar l'edifici del Casal i, per tal de decorar-lo, l'Ajuntament d'Alpicat encarregà a Enric Orobitg un mural. Va ser una decisió molt encertada el fet d'exposar un mural que recollia tota la simbologia del nostre poble en l'edifici que havia d'acollir les entitats d'Alpicat.

Està fet de terracota, amb baix relleus segmentats i acolorits, inspirat en el llibre *Història gràfica d'Alpicat*, i plasma d'una forma gràfica la història col·lectiva del nostre municipi: els cultius, les indústries, el creixement urbanístic i els elements festius i religiosos o patrimonials.

“La Unió”, pintura d'Antonio Darías

Al nou edifici de La Unió, inaugurat el 2006, s'hi va incorporar una pintura de grans dimensions al vestíbul del carrer de Lleida. El quadre és obra del sabadellenc Antonio Darías Martínez, que havia participat en diverses ocasions en el concurs de pintura ràpida de

la Fira Ecojardí. Feta a l'oli, recorda l'antic edifici de La Unió del 1933, que havien construït a jova els nostres avantpassats i que havia donat servei a la població durant més de 70 anys com a sala de ball, de reunions i d'activitats diverses; tot un símbol per Alpicat.

Es diu que només protegim el que estimem, que només estimem el que entenem i que només entenem allò que ens han ensenyat. Conèixer

les petites històries que amaga cada obra d'art pot ser la millor manera d'estimar-les i d'apreciar-les. **Anna Gilart i Fabià Corretgé**

Els grallers

Rabassaires d'Alpicat, colla grallera. Trobada de grallers a Alpicat al 1998

A principis dels anys noranta, un grup de joves alpica-tins van creure que muntar un grup de grallers al poble era una bona manera de fer país, cultura i per què no, adquirir coneixements musicals. Es van posar de nom Rabassaires i aplegaven gent de totes les edats.

Durant més d'una dècada, van amenitzar moltes de les celebracions que es feien a la població i van organitzar trobades de grallers per donar a conèixer la gralla, portant altres colles de diferents indrets. Aquest fet que sembla tan senzill, té un valor incalculable, si tenim en compte tot el procés evolutiu que ha anat passant aquest modest instrument.

Per situar-nos, anem a finals del segle XIX, principis del XX. És en aquella etapa quan aquest instrument arriba al seu moment més esplendorós. Potser per la seva eficàcia, ja que un sol graller i un tabaler podien animar tota una festa major sencera, o senzillament perquè era molt més econòmic llogar tres grallers que les típiques orquestres d'aquells anys. El cas és que van sortir molts grups de grallers.

Tot això succeïa pel Garraf, el Baix Camp i, amb menys intensitat, en altres zones. Els grups de grallers es movien per tot el país i eren les orquestres del moment. Hi havia gran rivalitat entre els músics per assolir el lideratge i ser el millor grup.

A Lleida, però, això no ens va arribar: els grups també s'oferien per venir a amenitzar les festes, però no semblaven convèncer la gent que ho decidia. Va ser en aquest curt període, fins a primers del segle XX. A partir de llavors, la gralla va anar quedant reduïda als castells i a l'acompanyament de balls i elements populars, fins als anys setanta, en què va tornar a emergir. En aquell moment és quan va començar a treure el cap per tot el país, i a Lleida no vam ser menys.

Hi havia un grup de persones que van crear un grup de grallers, cap a principis dels vui-

Alpicat compta des dels noranta amb un grup que té en la gralla la seva raó de ser

tanta. Es deien Clau de Gralla, i arran d'això, van anar sortint persones interessades en aprendre a tocar la gralla i fins i tot es van crear escoles. El grup Clau de Gralla va arribar a editar un disc.

En l'actualitat, són molts els grups de grallers que s'han professionalitzat i no només surten acompanyant gegants o castells, sinó que també formen part de l'escena musical catalana. És fàcil veure grallers fent duets amb piano, en grups de rock o jazz.

Tot aquest moviment ha portat a que en l'actualitat hi hagi molts pobles, ciutats, barris, associacions, que ja tenen el seu grup consolidat i que a ningú se li faci estrany trobar les gralles presents en actes culturals del qualsevol mena.

Nosaltres, des dels grallers d'Alpicat, a la nostra manera intentarem ser fidels als que van començar aquest camí. Esperem que ens puguem anar trobant a les sortides que farem, sempre que puguem, tant a Alpicat com a la resta de llocs on ens convidin. Si voleu saber més coses sobre nosaltres, ens podeu trobar tots els dimarts al vespre al Punt Jove de La Unió.

Alpicat fa el més difícil encara

El festival Circ Picat ja té cartell per a la seva quarta edició, que se celebrarà els dies 24 i 25 de juny.

Aquest cartell serà, juntament amb el nou logotip, la imatge que identificarà un certamen que, en només quatre anys d'història, ja s'ha consolidat com tot un referent del circ a les comarques de Ponent i arreu de Catalunya, i que, com és habitual, tots els espectacles que oferirà seran gratuïts.

La cita arribarà, doncs, en les seves dates habituals, i es desenvoluparà sobre diferents espais escènics, dos d'ells de nova creació, que se sumaran als quatre tradicionals (la Sala La Unió, la plaça de l'Oci i la Cultura, la plaça annexa a La Unió i l'Espai Natura). Un d'aquests espais serà un espai Off, en el qual els artistes podien inscriure's fins al 31 de maig. L'altre consistirà en una instal·lació d'una carpa ubicada als jardins del Parc del Molí i on es faran diversos passis durant els dos dies de festival.

En aquesta nova edició, els visitants podran gaudir de

El festival Circ Picat estrenarà dos nous espais en la seva quarta edició, el darrer cap de setmana de juny

companyies catalanes reconegudes i premiades arreu del món, i també d'espectacles d'àmbit estatal i internacional. Tot és a punt, doncs, perquè els espectadors puguin gaudir d'un festival únic, l'únic que se celebra a la província de Lleida i que l'any passat es va consolidar plenament com a certamen de referència. En aquella darrera edició, es van superar completament les expectatives i van ser uns 15.000

els espectadors que van passar pels carrers, places i espais d'Alpicat, fent que hi hagués un ple de gom a gom en tots els espectacles.

Un any més, l'organització anirà a càrrec de l'Ajuntament d'Alpicat, Punt Jove La Unió i la companyia de circ Improvito's Krusty Show, que comparteixen l'aposta de que el circ esdevingui per uns dies el gran protagonista de les comarques de Ponent, habitualment òrfenes d'espectacles d'aquesta disciplina artística.

En la darrera edició, es van diversificar les disciplines per oferir un ampli ventall de diversió, amb acrobàcia, malabars, equilibris, trapezi, llit elàstic, pallassos, clowns, música i tallers per tots els públics. Pel que fa als espais, hi va haver espectacles itinerants i altres que es van fer en espais tancats.

Mots ALPICATS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

HORIZONTALS: 1. Porta un quart de segle oferint-nos la banda sonora d'Alpicat (tres paraules que llisquen pel 14 vertical). 2. Relatiu o pertanyent a l'àrea. Remat de Messi. I ara de Cristiano. S'ha volgut posar de dreta a esquerra i s'hi ha deixat la pell. 3. Deïtat dels egipcis i dels maradonians. Són veritables enciclopèdies de saviesa popular, que tant serveixen per planxar un ou com per fregir una camisa. La lletra favorita de Javier Bardem. 4. El corrent més llarg de l'Àfrica. Punt cardinal on es troba Lleida ciutat respecte d'Alpicat. Quan abandona la fruita és una veritable fuga. El Camí de la Coma ens porta del dret cap a ell. El Nil, per exemple. 5. Fira on més d'un va tornar a la infància. Ens avisa que està gravant. 6. Vena que ha perdut les vocals. Ho puc dir des de que surto fins que arribo. Coure un menjar a foc lent amb llard o amb oli, en un recipient tapat, abans d'incorporar-hi l'aigua amb què s'ha d'acabar de coure. 7. Cap de setmana. Ponen límits a Àsia. Un pin que no serà vàlid. Lona desvocalitzada. Acaba amb Piqué, i no és la caverna. 8. Volta a l'anglesa o bastó de cap per avall. Sempre perd la cursa de velocitat amb el llamp. Diu el refranyer que 'Alpicat, gent de...'. 9. En dos paraules, fill il·lustre d'Alpicat, nascut l'any 1888, que va rebre diverses distincions, entre les quals destaca la Gran Creu d'Isabel la Catòlica, i que ara, més d'un segle després, va a l'escola. Apareix al començament de la ruta. 10. Es troba al capdavant del consultori mèdic d'Alpicat. Al revés, ens agrada tocar-lo (i no malpenseu). Punt cardinal que es troba al sud de Rennes. En pilotes. 11. Així comença qualsevol artista. Retro i desvocalitzat. El remugant del Tibet. Identifiquen la Gran Enciclopèdia Catalana. 12. Grup de noies, ara quarantines i cinquantes, que van actuar a Alpicat durant uns anys animant les festes. Pati interior, generalment voltat de pòrfirs. 13. Nom de dona que significa pau en el seu idioma d'origen, el grec. Sense ella, la cuina ens serveix per fer dormir els nadons. Ens ajuden en cas de guerra. 14. En tres paraules, festa popular que no fa massa anys era una activitat econòmica força important per a les famílies alpicates.

VERTICALS: 1. El d'Alpicat té un dels seus punts forts en el concurs de carrosses i comparses. De cap per amunt, i tot i que s'acostuma a usar com a sinònim de consentir en excés, significa imitar exactament en els gestos. 2. Un orinal que no hi ha per on agafar-lo. Idolatrarà, venerarà. 3. Nota del remitent. Disc més gran que un single i que als més joves els deu sonar a xinès. Al revés, fa doblat amb la Lliga. Avià a reacció que alguns futbolistes guapo utilitzen per anar al Marroc per anar a veure a quan va el quilo de plàtans. 4. Riu que viu als mots encreuats. El nostre impost de cada dia. Rostre que ens agrada acaronar. 5. Va de cap a cap del pa. Limiten el tiet. Una de les poques coses que no té Alpicat. 6. Deixa la festa i ja s'ha acabat. En dos paraules (nom i cognom), va ser el primer alcalde alpicatí de la democràcia. Per molt trencada que estigui, acaba donant un bon cop de falç. 7. Aire londinenc. Ni sap ni contesta, i ni falta que li fa, sembla que ens digui. La valenciana és cosina de ton pare o de la mare. 8. Nitrogen. Sense la fletxa no fa mal. Comença a fer l'indi. La seva puntualitat és proverbial. Mig miler. 9. Igual que de Joseps, Joans i ases, es pot dir que a Alpicat n'hi havia algun a totes les cases. Ens deixa firats pel terra. Petoneja. A l'entrada de l'aeroport, no necessàriament el d'Alguaire. 10. Es posa al mig de la cara per fer un animal banyut. York Nova. Només es perd un cop, elles ja m'entenen. Barri jueu que no acaba de callar. 11. Contràriament al que deia la dita, era capaç de punxar-nos i treure'ns sang. Ciutat francesa de fulles perennes. Està a punt per fer el rotet. 12. Repetida en una ferra. Acció que fa saó. Des a només les consonants. Dona nom al Central Park d'Alpicat. 13. Tan coneguda per tots que ja funciona com un clicxé o un estereotip. Obre la desfilada de les vocals. Tiren com poden. 14. Veure l'1 horitzontal. Cop repetit. Al bell mig d'Osca.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	C	O	R	A	L	S	A	N	T	B	A	R	A	R
2	A	R	E	A	L	L	O	M						
3	R	A	V	A	R	E	F	R	A	N	Y	S	P	E
4	N	I	L	S	E	R								
5	A	L	P	L	I	G	K	R	E	C				
6	V	N	A	V	I	G	O	F	E	G	A	R		
7	A	V	A	V	A									
8	L	A	F	T	R	O	B	O	N	D	A	T		
9	D	O	G	T	O	R	S	E	R	E	S			
10	R	O	C	A	U	S								
11	A	R	T	R	I	A	C	G	E	C				
12	M	A	J	O	R	E	T	S	A	T	R	I		
13	I	R	E	N	E									
14	M	A	T	A	N	C	A	D	E	L	P	O	R	C

Mots ENCREUATS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

HORIZONTALS: 1. En dos paraules, autoproclamada princesa del poble que regna al país de la caspa. Es troba al bell mig del mar. 2. Fa exclamar els millors gourmets. Donen sonoritat a la festa. Els nuvis se' l'fan a mans. 3. Al revés, tona mètrica. Acaba de sopar. En certa manera, anar com a Fuenteovejuna, tots a una. 4. Tant li agrada la carn com el peix, tot i que pot ser vegetarià. Crida l'atenció als de Bildu. Les primeres de la setmana. 5. Sarkozy diu que sí. Pel compte corrent de Michael Douglas no va ser tan fatal. Deixa el dau per emprendre el vol. 6. Necessita un final per ser tot un enemic. Actua con un gel de dutxa. Regidor que mira cap a l'oest. 7. Hidrocarbur saturat que durant un temps matava sense accent. El PSOE va camí d'acabar així. A l'inrevés, nom de Maradona quan jugava al Barça. 8. A darrers de mes. Donar conversa a Mèxic, per exemple. A l'inrevés, animal que ens fa saltar de cinc en cinc o de sis en sis. 9. La persona del turbant. Una banana sense principi ni fi, el que vindria a ser el somni d'una actriu porno. Roda pels carrers de Manchester. Posen en marxa el tractor. 10. Desig viu. Estat africà en lluita permanent amb Etiòpia per la sorfida a la mar Roja. 11. Trola rodona. Té fama de ser una escola de pijos. Revisió que es passa sobre rodes. 12. Tanca el bagul. Dona sonoritat al pet. Posen fi a un encanteri. Mira i remira per tot arreu. Es troba en ple tic. 13. Femelles que són com un gos verd. 14. Va donar de menjar a Georgie Dann. Surt amb nou romans. Obre l'armari, qui sap si per sortir-ne.

VERTICALS: 1. Es posa l'accent per deixar de fer soroll i ser més dolcet. Guarda els animals en un perfecte equilibri. 2. Ens permet penjar la jaqueta pels volts de Sant Marfí. Onvi vist a Las Vegas. Tenen química amb l'antimoni. 3. Són al mig quan li donen l'alta. De baix a dalt, és el major productor mundial de quicos. Neda dins la maleta. 4. Les darreres flors d'un parterre. Acaba amb el te. Llana de Burgos que no cal que sigui ni verge pura, perquè que, segons com es miri, ens remet a un cul. Erra que erra. 5. Clou la setmana amb regust de sodi. A Madrid provoca brindis pel boicot als productes catalans. A l'inrevés, establiment on hi podem beure cava, per exemple. 6. Dona peu a l'entesa. Persona que polaritza tot el psiquisme cap a l'interior, amb pèrdua de contacte cap al món circumdant. Aparell que serveix per fer feina. 7. Dona pas al batre. Reines decapitades que es poden trobar en una caixa. Al nyic i al nyac. 8. Està sempre en alerta al bosc en cas d'incendi. Tastet. 9. Acaba amb el dubte. Número per excel·lència dels porters. El gos dels encreuats. La de la llimona és proverbial. 10. Ens surt del cor per donar ritme. Encara que sembla que dormin, sempre estan a punt per escopir foc. 11. Deixa reduït al no res, com si hi hagués passat el cavall d'Àtila. Seguides pels marroquins. Cent cinc menys tres. 12. Duen que, fins i tots els més vells, en duem un a dins. Quan la perdem no té sentit. Un eixam que fa por. 13. Article espanyol que quan arriba a Catalunya ja no pot més. Sembla el pànic entre l'alumnat que fa faltes. Per Messi, Cesc i Pedro és la segona. 14. Al voltant de Madrid. Diner de plàstic.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	B	E	L	E	N	E	S	T	E	B	A	N	A	
2	O	S	T	R	A	E	A							
3	M	T	R	A	G	L	U	T	I	N	A	R		
4	B	I	S	E	X	U	A	L	E	H				
5	O	U	I	A	T	R	A	C	I	O	D			
6	E	N	E	M	F	A	L	I	D					
7	E	T	A	P	S	E	O	G	A	D	I	D		
8	P	L	A	T	I	C	A	R	A	C	O			
9	T	U	A	N	A	N								
10	A	F	A	N	Y	E	R	I	T	R	E	A		
11	B	O	L	A	E	S	A	D	E	I	T	V		
12	L	E	R	I	C	E	R	G	A	I				
13	E	S	T	R	A	N	Y	I	S	S	I	M	E	S
14	A	X	I	X	O	A	O	A	C	O	B	A	R	B

Diputació de Lleida

municipis, territori i tu

municipis i tu

m

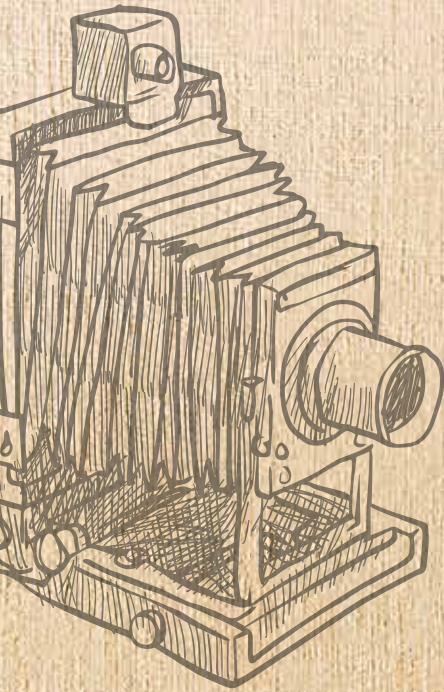
territori i tu

t

Ahir i avui

Carrer de Lleida

Alpicat té un sistema radial de camins que comuniquen el centre de la població amb Lleida i amb els pobles veïns de Malpartit, Alguaire, Torrefarrera i Rosselló, però la principal via d'accés al nucli urbà d'Alpicat ha estat la carretera local LV-9022. Des del desembre de 2013, valorant que aquesta carretera discorria totalment per zona urbana d'Alpicat, la Diputació de Lleida la va cedir a l'Ajuntament perquè la incorporés a la xarxa viària municipal, com un perllongament del carrer de Lleida, fins al límit del terme.

